

THỜI ĐẠI HỘI THÁNH BỆT-GĂM

Được rồi. Bây giờ, theo như tôi biết, tốt hơn là nên tắt nó đi.
Được rồi.

² Chúng ta thật vui mừng được có mặt tại đây lần nữa tối nay để hầu việc Chúa. Và tối hôm qua tôi thực sự cảm thấy Thiên hi niên đã đến. Và vì vậy bây giờ chúng ta có một số, tôi tin mình có một số câu hỏi tại đây, và tôi sẽ bỏ chúng vào trong túi của tôi để...Tôi—tôi nghĩ đây là cầu nguyện...để được cầu nguyện cho nó. Và chúng ta...Và tôi sẽ cố gắng trả lời tốt nhất mà tôi—mà tôi có thể.

³ Nào, anh em bảo Doc anh ấy “tắt ngọn đèn đó đi,” đèn pha đó...đang chiếu ngay xuống tôi ở đây, vì vậy, đừng để tôi bị đèn pha chiếu. Anh em biết, tôi—tôi không phải là một trong những thầy giảng thích đứng dưới đèn pha. Vì vậy tôi cho là, tốt hơn không có nó. Vừa rồi...

⁴ Vì tôi đã yêu cầu việc đó, Doc à. Tôi cảm thấy hối tiếc, tôi—tôi đang ân hận, anh biết đấy. Ồ, ờ, anh làm gì...? Anh phải bật nó lên đó và điều khiển nó à? [Anh Branham đối thoại với em trai của mình, Doc—Bt.] Ồ, được, cứ để yên nó. Vâng. Ồ, cứ để yên nó. Ồ, không! Nay, anh đừng làm rớt nó. Vâng. Bây giờ tôi thích thế hơn. Đôi khi...Và tôi không thích đèn rọi ngay vào mặt anh em, anh em biết đấy. Và—và nó rọi xuống đây nơi tôi có thể nhìn thấy tốt hơn. Cám ơn anh, thưa anh. Thật là làm phiền anh ấy.

⁵ Anh em biết, anh em không thể làm xong về các thời đại hội thánh này. Và hôm nay khi tôi đang nghiên cứu về thời đại này, tôi đã nói với vợ tôi, tôi nói, “Ồ, chao ôi! Anh—anh có đủ đề tài để giảng năm mươi bài giảng ngay từ thời đại này.” Hiểu không? Và chúng thật sự...không có cách nào để làm điều đó nhưng chỉ nói lên những điểm chính thôi, và có lẽ khi chúng ta soạn nó ra thành sách thì chúng ta sẽ cố gắng nói nhiều hơn trong đó.

⁶ Tôi không nhìn thấy anh ở đây, thưa anh. Anh khỏe không, Anh West? Tôi vừa mới nghe một vài tin tức tốt đẹp, rằng thành viên cuối cùng của gia đình Anh Dalton đã đến, bé trai khác...

bé gái khác. Mười người, phải không? Chín. Anh em nhớ đó là dưới chức vụ mới khi Chúa phán với anh ấy ở đó rằng...gia đình của anh sẽ được cứu. Tôi đã cầu nguyện cho họ, đứng đó mà không biết tôi sẽ nói điều gì, Đức Thánh Linh phán, “Ta ban cho người gia đình của người.” Hiểu không? Ừm. Và kia kia, mỗi người trong họ. Thấy Chúa làm thế nào không? Thấy đó, những lời của Ngài là hoàn hảo, chúng không bao giờ, không bao giờ sai. Ồ, chúng ta không muốn đi vào mặt sự chữa lành Thiêng liêng, chúng ta đang cố gắng ở lại chỉ...phần này, về mặt lời tiên tri.

7 Bây giờ, tối nay tôi sẽ cố gắng chỉ nói, và nếu tôi có thể, và chúng ta sẽ đi vào trong những phân lịch sử của thời đại hội thánh vĩ đại này, của thứ hai...hay là thời đại hội thánh thứ ba mà chúng ta sẽ học tối nay. Anh em thích nó không? Nó thật tuyệt vời. Tôi thực sự cảm thấy nó tuyệt vời làm sao cách mà Chúa Jêsus đã ban phước cho chúng ta và ban cho chúng ta những điều này, và chúng ta rất biết ơn với tất cả tấm lòng mình, cho chúng ta biết trước thời gian điều gì sắp xảy ra trong tương lai. Ngài biết rõ kết cuộc từ ban đầu, và vì vậy chúng ta thật sung sướng vì điều đó. Vì vậy chúng ta đang tin cậy Chúa ban phước cho chúng ta.

8 Và anh em có để ý, tối hôm qua, Đức Thánh Linh đã ban cho chúng ta (sau khi buổi nhóm chấm dứt) ba sứ điệp và ba linh hồn. Thật chính xác. Và khi Thánh Linh đang phán, rồi quay trở lại trong sự thông giải cuối cùng, được lặp lại, nói, “Những gì Thánh Linh phán cùng các hội thánh...” Ồ, “Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh.” Chỉ...Và Thánh Linh phán qua những ân tứ trong hội thánh. Ồ, xin hội thánh giữ điều đó tôn kính giờ này, đây, cứ giữ nó tôn kính. Hãy cẩn thận; Sa-tan sẽ đến, cố gắng làm cho anh em trở nên cuồng tín vì sử dụng điều đó. Hãy chắc chắn đó là Đức Thánh Linh mỗi lần. Và nếu đó là Đức Thánh Linh, Ngài sẽ phán trực tiếp với điều gì đó đang diễn ra. Đó là để gây dựng hội thánh. Hiểu không? Và rồi nếu anh em tôn kính với những điều đó, thì Đức Chúa Trời sẽ ban cho anh em thêm nữa. Thấy đó, cứ thêm nhiều lên và nhiều lên. Và như...

9 Bây giờ, người nào đó đã gọi và hỏi...những người gọi ngày hôm nay và hỏi khi nào sẽ có những buổi nhóm chữa lành. Vậy

thì, ngay khi những buổi nhóm này chấm dứt, tối Chúa nhật tới, tôi sẽ đi khỏi trong một vài ngày, để cho cổ họng của tôi nghỉ ngơi một chút, và Chúa nhật tiếp theo, ý Chúa, chúng ta sẽ có buổi nhóm chữa lành, sáng Chúa nhật tiếp sau đó. Đó sẽ là...không biết sẽ là ngày nào, nhưng sẽ là một tuần từ...Ngày 18, sáng Chúa nhật...Đúng vậy không, Anh Neville? Uhm? [Anh Neville đáp, “Vâng, thưa anh.”—Bt.] Sáng Chúa nhật, ngày 18, cầu nguyện cho những người đau.

¹⁰ Và về điều này, mục sư của chúng ta tại đây, tôi không có cơ hội để nói nhiều lắm về anh ấy, nhưng tôi muốn tất cả anh em, cố gắng gặp mục sư của chúng ta. Anh ấy chắc chắn là một—một anh em thực sự trong Đấng Christ. Chúng ta sung sướng có một người anh em mà...được nuôi dưỡng trong nền tảng Giám Lý với sự thánh khiết. Và tất cả chúng ta đều biết Orman Neville, mọi người xung quanh đây biết. Không một ai vạch ra được điều gì sai trái trong đời sống của anh. Tôi...Anh ấy không thích tôi nói như thế, nhưng thà tôi tặng cho anh ấy một búp hồng nhỏ bé bây giờ, còn hơn là cả một vòng hoa sau khi anh đã ra đi. Hiểu không? Và bây giờ là lúc.

¹¹ Một đêm nọ tôi đang đi ra khỏi nhà thờ và người nào đó nói, “Ồ, Anh Branham, tôi thật đánh giá cao bài giảng đó.”

Và tôi nói, “Cảm ơn.”

¹² Và vì vậy người nào đó đang đứng tại cánh cửa, (chuyện đó đã xảy ra tại cách đây nhiều năm rồi, ở trên đèn tạm đây) một nhà truyền đạo, đã nói, “Ồ, chúc tụng Chúa, tôi không muốn ai nói với tôi điều đó.” Hiểu không? Nói, “Tôi muốn tất cả sự vinh quang qui về Đức Chúa Trời.”

Tôi nói, “Ồ, quả vậy.” Hiểu không? Và tôi nói, “Ồ, tôi thích thế, bản thân tôi.” Tôi nói, “Tôi thật sự thích điều đó.” Và tôi nói, “Tôi phải trung thực.”

Và anh ấy nói, anh ấy nói, “Ồ, tôi không thích người ta nói như thế về tôi, chúc tụng Chúa!”

Tôi nói, “Chỉ có một sự khác biệt giữa tôi và anh: Tôi trung thực về điều đó, còn anh thì không.”

¹³ Bất cứ ai đều thích...Nếu anh lấy một đứa bé, tăng bốt nó một chút, nó sẽ làm một công việc tốt hơn. Hiểu không? Đúng thế. Hiểu không? Và Đức Chúa Trời, luôn luôn, Ngài thích nói với con cái Ngài khi họ làm đúng. Anh em thích nói với họ khi họ làm sai, vậy tại sao lại không nói cho họ biết khi họ đang làm đúng? Thấy không?

¹⁴ Vậy tôi thật cảm tạ Đức Chúa Trời vì Anh Neville là mục sư của bầy này ở tại đền tạm đây. Và thấy con người đó, lai lịch Giám Lý của anh, chậm chạp với...Ồ, chỉ giống như muốn ăn không đúng chỗ. Vì vậy...nhưng tìm thấy qua—qua Đức Thánh Linh lớn, và bây giờ đang thực thi những ân tứ đó; và Đức Thánh Linh đang dùng anh nói thật lưu loát như thế khi anh gạt tâm trí riêng của mình sang một bên. Hãy xem sự thông giải với cùng nhịp điệu, và khi lên khi xuống giống nhau, như những danh từ và đại từ, và vân vân, và thông giải nó lại ngay.

¹⁵ Và người anh em nhỏ nhắn này, tôi không nghĩ anh ấy là... Junior Jackson.Ồ, tôi sẽ giữ im lặng, Junie à. Tôi cảm tạ Đức Chúa Trời vì Junie Jackson, người anh ấy chắc chắn có một ân tứ lớn từ Chúa.

¹⁶ Và cứ luôn luôn giữ khiêm nhường. Bây giờ, mọi người trong hội thánh có điều gì đó để làm; nhưng đừng bao giờ bỏ điều đó qua một bên vì điều gì khác, hãy để nó hài hòa với phần còn lại của hội thánh. Đó là dành cho Đức Chúa Trời, mọi sự. Hiểu không? Hiểu không? Không phải mọi người đều muốn nói tiếng lạ, mọi người đều thông giải.

¹⁷ Cố gắng làm điều gì tốt và cứ giữ sự tốt đẹp; đừng giữ lời hiểm độc, hận thù, đừng để sự cay đắng nào. Cho dù con người tồi tệ thế nào đi nữa và họ có nói về anh em tồi tệ thế nào, anh em đừng bao giờ nghĩ ác trong lòng chống lại họ; bởi vì ngay ở đó ma quỷ sẽ len lỏi vào ngay, xúi giục điều gì ở ngay đó. Cứ giữ lấy nó che phủ hết bằng tình yêu thương tin kính, sự xưng tội, và làm điều đúng đắn, và làm tốt cho những người làm ác với mình. “Nếu các người chỉ làm điều tốt cho những người làm điều tốt với các người, ờ,” Chúa Jêsus phán, “những kẻ thù thuế há chẳng làm điều giống như vậy sao?” Hiểu không? Những tội nhân, bất kỳ người nào đều có thể tốt với những người tốt với

họ. Nhưng hãy tốt với những người không tốt với mình, hãy làm điều gì đó cho những người mà chẳng muốn làm điều gì cho anh em. Hãy nói lời tốt lành cho người nói ác chống lại anh em, và cách đó anh em loại bỏ mọi sự cay đắng ra khỏi lòng mình; và anh em luôn ở trong tình yêu thương với mọi người vậy, chừng nào anh em ở lại trong tình yêu thương.

18 Vậy thì anh em nói, “Ồ, họ đã làm...” Chúng ta không phải là quan án, Đức Chúa Trời là Quan Án. Anh em không muốn người tội nghiệp đó bị loại bỏ, phải không? Chắc chắn là không, cho dù họ là ai đi nữa. Anh em không muốn điều đó, vậy cố gắng tử tế với họ. “Và tình yêu thương che đậy vô số tội lỗi.” Ừ-m. Vâng, thưa quý vị. Tình yêu thương, chỉ tình yêu tốt lành đó, hỡi Cơ-đốc nhân, Tình yêu thương tin kính.

19 Nếu một người đến gần và gọi anh em là một người “cuồng tín thánh” và đủ loại tên, vậy thì—vậy thì chỉ đừng hành động như nó, đấy, nếu anh em không thể hành động như điều đó, thì hãy bỏ đi. Nhưng trong lòng mình, anh em nên có một chỗ anh em nói, “Ồ, nó...bây giờ, có lẽ, thưa anh, nếu anh hiểu được, theo cách tôi làm, anh sẽ cảm thấy thích tôi làm về điều đó.” Hiểu không? Và cứ thật êm dịu đối với anh ta, và hãy để tiếp tục giống như thế. Và thậm chí dù chúng ta có thể khác biệt như phương đông xa cách phương tây, điều đó không có gì quan trọng.

20 Như tôi đã nói đêm nọ, tôi có một người em đó là một...cậu ấy là một người cao lớn, Melvin; cậu ấy cao, tóc vàng. Vậy thì, chúng tôi không trông giống nhau nếu chúng tôi không có chút quan hệ nào. Và khẩu vị của—của chúng tôi khác nhau, và sự ưa thích của chúng tôi thì khác nhau; nhưng tuy nhiên mẹ của cậu ấy là mẹ tôi, cha của cậu ấy là cha tôi, cậu ấy là em tôi. Hiểu không? Bởi vì chúng tôi được sinh ra trong cùng gia đình.

21 Bây giờ, chúng tôi khác nhau. Melvin không phải là Cơ-đốc nhân, và cậu ấy thích bóng chày, các cuộc đua ngựa, các thứ giống như thế. Và tôi—tôi nghĩ cậu ấy thích bánh sô-cô-la, vì vậy tôi chắc chắn chúng tôi khác biệt ở đó. Vì vậy tôi—tôi không thích các cuộc đua ngựa hay bóng chày, tôi thích câu cá và đi săn. Hiểu không? Và cậu ấy sẽ không đối ý mình cho điều đó, còn tôi

sẽ không đổi ý mình cho điều khác. Vậy nên, đây, nhưng cậu ấy thích bánh sô-cô-la còn tôi thì thích anh đào. Vì thế nên...

²² Bây giờ, tôi không đang ám chỉ, đây. Nhưng tôi đã nói rằng một lần nọ trong một buổi nhóm nơi nào đó, rằng tôi thích bánh sô-cô-la, và đêm kế tiếp tôi đã có khoảng năm bánh sô-cô-la...hay bánh anh đào, và tôi đã có bốn hay năm bánh anh đào các chị đã nướng và mang đến cho tôi. Chao ôi! Chúng tôi thật đã có một buổi lễ mừng trên phòng của tôi! Nhưng, tôi—tôi không có ý nói nó theo cách đó. Hiểu không?

²³ Vì thế tôi có ý tỏ cho anh em thấy sự khác biệt, anh em thấy đó. Nhưng cho dẫu cậu ấy có là gì đi nữa, tôi yêu thương cậu ấy, vì cậu ấy là em tôi. Và vì vậy cậu ấy không phải là Cơ-đốc nhân bởi vì cậu ấy nhìn thấy những sự việc trong một ánh sáng khác, tôi nhìn thấy những sự việc trong Ánh Sáng của Đấng Christ; nhưng tuy nhiên, tôi không thể nói cậu ấy không phải là em của tôi, bởi vì chúng tôi là anh em được sinh trong cùng một gia đình.

²⁴ Bây giờ, tối hôm qua, tôi đã có một trích dẫn cuối cùng. Và nên nhớ bây giờ, sứ điệp đầu tiên đến với hội thánh sau những sứ điệp mà anh em biết về, bên cạnh dưới đó tại Kentucky, rằng sẽ có những điều mâu nhiệm trong buổi nhóm này mà sẽ làm sững sốt nhiều người. Còn nhớ điều đó không? Nó ở trên băng ghi âm, bây giờ. Hiểu không? Đêm qua một trong chúng đã được bày tỏ. Vì vậy nó hầu như đã dừng lại chỉ trong một giây nhưng tôi chắc chắn anh em đã nắm bắt được nó; bởi vì Đức Thánh Linh đã mang đến, đó là điều: “một địa ngục Đòi đời, không có việc như vậy trong Kinh Thánh.”

²⁵ Không có địa ngục Đòi đời. Nếu anh em có Đòi đời...Nếu anh em bị thiêu đốt trong địa ngục Đòi đời, thì anh em phải có Sự sống Đòi đời để ở đó, nếu anh em còn sống. Và chỉ có một hình thức của Sự sống Đòi đời, đó là Đức Chúa Trời! Hiểu không? Vì vậy, và thế thì Kinh Thánh không dạy một địa ngục Đòi đời, mà dạy một địa ngục “mãi mãi”. Đó có thể là mười ngàn triệu năm, tôi không biết, nhưng nó phải chấm dứt.

²⁶ Bởi vì tôi phải nêu Nó ra ở đó. Tôi kiếm chế không trình bày Nó với các hội thánh và các thứ cho đến lúc tôi...cho đến lúc tôi

nói Nó ra. Và rồi có nhiều điều ở trong đây sẽ tùy tôi để nói Nó ra, và vậy nên mỗi đêm chúng ta sẽ tìm thấy chúng.

27 Nhưng bây giờ, từ đêm nay trở đi, hãy bắt đầu mặc lấy suy nghĩ thiêng liêng của mình, anh em thấy, hãy để Đức Thánh Linh dầm thấm Nó vào. Và rồi nếu anh em nghe và bất đồng với Điều đó, hãy bỏ đi và nói, “Anh Branham tội nghiệp, chắc chắn là anh ấy—anh ấy không biết. Mình sẽ cầu nguyện cho anh ấy.” Và anh em làm điều đó, và rồi tôi sẽ...Chúa sẽ làm cho tôi biết được lúc ấy điều gì là Lẽ thật, nhưng anh em cứ thông cảm với tôi, và đừng—đừng đuổi tôi đi. Vì thế nên điều đó, cũng có thể là có thật, nhưng, ồ, tôi đang có một thì giờ thật tốt đẹp suy nghĩ nó theo cách này. Vì vậy điều đó làm cho mọi thứ phù hợp với nhau cách độc đáo. Và tôi, ồ, tôi—tôi có thể sai trật; nhưng có thể có một lỗ hổng chỗ nào đó mà tôi không biết gì về nó, vậy có lẽ anh em biết, anh em hãy cầu nguyện Chúa sẽ tỏ nó cho tôi thấy.

28 Và bây giờ, và trên tất cả mọi sự, cứ tiếp tục cầu nguyện cho nhau và đừng bao giờ để cho ma quỷ tỏ ra sự cay đắng bất cứ chỗ nào. Hiểu không? Hãy giữ cho những linh hồn anh em thuần khiết trong thời đại này, vì chúng ta đang ở trong những ngày giờ kết thúc của lịch sử thế giới này. Hiểu không? Chúng ta đang ở trong kỳ cuối cùng, thưa các bạn, không có một bóng dáng nghi ngờ nào.

29 Khi chúng ta đi qua các thời đại hội thánh này, chúng ta sẽ sớm tìm thấy, và có lẽ đạt được thật nhiều về nó tối nay. Chúng tôi ít nhiều đang làm là quay trở lại để có một bối cảnh mà chúng ta phải đưa ra kết luận, và bây giờ trong tối nay chúng ta bày tỏ một vài điều thuộc linh thực sự. Hãy nhớ bây giờ, tôi đã nói điều đó, anh em sẽ phải kích hoạt suy nghĩ thuộc linh của mình. Nhưng hãy xem những câu Kinh Thánh, nó phải ở *trong* những lời Kinh Thánh, và nó phải là *qua* những lời Kinh Thánh. Hiểu không? Bây giờ hãy nhớ...Chỉ sự hiểu biết về Lời, về việc nói, “Ồ, tôi đã học trung học. Tôi đã đi học trường Kinh Thánh. Tôi đã đi học cao đẳng.” Việc ấy chẳng nói lên điều gì. Tất cả những người Pha-ri-si và Sa-đu-sê đều làm như vậy, và đã bỏ lỡ mất Chúa Jê-sus hàng triệu dặm. Hiểu không?

³⁰ Những lời Kinh Thánh, sự khải thị của những lời Kinh Thánh, “nó che giấu khỏi những đôi mắt của những người khôn ngoan và sáng dạ, mà bày tỏ cho những con trẻ hay học biết.” Vì vậy anh em và tôi hãy là những con trẻ và chỉ cất hết gánh nặng khỏi lòng chúng ta, và thưa, “Lạy Chúa, xin Ngài—Ngài phán với chúng con, và chúng con—chúng con đang lắng nghe.” Và rồi hãy nắm sự áp dụng thuộc linh. Bây giờ hãy nhớ điều đó, những lời sẽ được nói từ đêm nay trở đi, hãy nắm bắt sự áp dụng thuộc linh, bởi vì chúng ta sẽ đi vào trong một thời đại hội thánh vĩ đại màu nhiệm.

³¹ Bây giờ, tôi nghĩ chỉ thế thôi. Bây giờ hãy nhớ tối mai, mỗi đêm chúng ta học một thời đại hội thánh khác. Và tôi chắc rằng chúng ta có thể có rất nhiều thời gian ngày mai để tiếp tục suốt cả ngày về thời đại này, và rồi đêm mai nữa. Nhưng, xem nào, nhiều điều sẽ được khai thác và tôi sẽ cố gắng chỉ giảng chính những điều nổi bật nhất của sứ điệp này, đùng vào các chỗ đã được nói ở đây, điều anh em có thể lấy một trong số đó và cứ tiếp tục, cho đến lúc không còn gì để nói. Anh em hiểu không? Nhưng... Và rồi anh em nghiên cứu nó ở tại nhà, và tôi sẽ cầu nguyện cho anh em, và anh em sẽ cầu nguyện cho tôi, và Đức Chúa Trời ban phước chúng ta là những con cái tin yêu của Ngài.

³² Bây giờ trước khi chúng ta bắt đầu, tôi tự hỏi liệu quá khó cho anh em nếu chúng ta đứng lên không.

Và anh em biết tại sao tôi thích đứng và cầu nguyện không? Chúa Jêsus phán, “Khi các người đứng, cầu nguyện, hãy cầu nguyện, ‘Lạy Cha chúng tôi Đấng ở trên Trời.’ Thế thì hãy tha thứ cho nhau.” Anh em hiểu không? Và rồi Ghê-đê-ôn đã có lần chọn đội quân của ông bằng những người khom lưng và cúi xuống mà liếm nước, hay những người đứng mà lấy nước. Anh em hiểu không? Vì vậy những người qui xuống, mà đã—đã sắp chính mình trước những thần tượng, và ông biết họ không phải là những đối tượng để đi. Vậy, những người đứng với mắt họ hướng lên quan sát luôn. Đó là cách chúng ta làm, đứng và cầu nguyện. Bây giờ, tôi cũng tin vào việc quỳ gối và cầu nguyện; nhưng, đứng và cầu nguyện, tôi nghĩ dù thế nào đi nữa, nó thật sự có ý nghĩa gì đó với chúng ta.

Chúng ta hãy cúi đầu bây giờ, mỗi tấm lòng cũng cúi nữa:

³³ Lạy Cha Từ Ái trên Trời, như chúng con giờ này đang trịnh trọng đến gần Ngai công nghĩa của Ngài. Và chúng con không đến để cầu xin Cha ban cho chúng con công lý, bởi vì hết thấy chúng con sẽ bị tiêu diệt, nhưng chúng con đang đến, khẩn cầu “Xin thương xót, Ôi Chúa ơi!” Xin tuôn đổ ra trên chúng con, tối nay, về Đức Thánh Linh của Ngài; không phải bởi vì chúng con xứng đáng, nhưng bởi vì chúng con không xứng đáng, và nhận ra điều đó và nhận biết điều đó, và đang đến không phải trong tên của chính chúng con, bởi vì nó không đủ thẩm quyền. Chúng con không có sự công nghĩa, hay—hay điều gì, sự công bình cực điểm của chúng con chỉ là những mớ giẻ rách ô uế trong mắt Ngài mà thôi. Vì vậy chúng con khiêm cung đến trong Danh của Chúa Jêsus, mang Ngài đến trước chúng con, Huyết của giao ước Ngài, mang Nó trên lòng chúng con, và thưa, “Lạy Đức Chúa Trời, xin thương xót chúng con những tội nhân đang khẩn xin ơn thương xót trong giờ khốn cùng này.” Rằng, khi ngày nào đó bài giảng cuối cùng sẽ được rao giảng, chúng con không biết nó sẽ là khi nào; thì giờ cuối cùng sẽ có một tiếng kêu lớn trong không trung; Kinh Thánh sẽ được đóng lại nằm trên bục giảng; các vũ khí sẽ bị chất thành đống; và kèn báo hiệu sẽ vang tiếng; mặt trời sẽ lặn xuống. Ôi Chúa! Lúc ấy xin che giấu con, Ôi Vòng Đá Muôn Đời, trong giờ đó.

³⁴ Và chúng con không có lối thoát nào bấy giờ, không gì ngoài Ngài. Chúng con nhìn thấy các dân đang náo loạn. Chúng con thấy Kinh Thánh đã ứng nghiệm. Chúng con thấy Y-sơ-ra-ên đang thức tỉnh. Chúng con thấy Sứ điệp cho Hội thánh. Và thì giờ gần như trôi qua, vào lúc những điều vĩ đại được khải thị, và Bấy Ẩn mở ra.

³⁵ Lạy Chúa, lạy Chúa, Ôi Đức Chúa Trời, xin thương xót chúng con, chúng con khẩn nài ơn thương xót. Và như là đầy tớ của Ngài, con khẩn nài ơn thương xót cho mọi người trong sự Hiện diện Thiêng liêng tối nay. Lạy Chúa, xin cho không có một người nào ở giữa vòng chúng con còn tội lỗi trong linh hồn của họ, nhưng xin cho nó được tẩy sạch ngay bây giờ bởi Huyết của Chúa

Jésus, để tất cả chúng con có thể gặp nhau trong chốn phước hạnh đó bên kia bầu trời.

³⁶ Và khi con đến gần lời Kinh Thánh này tối nay, lạy Cha, ồ, con không đủ khả năng. Đức Chúa Trời ôi, không có người nào trong chúng con có đầy đủ cả. Chúng con thừa nhận chúng con không biết gì, Cha ôi, nhưng chúng con đang lệ thuộc một cách trang trọng vào Đức Thánh Linh rằng Ngài sẽ khả thi cho chúng con. Khi chúng con mở ra qua tri thức tinh thần của—của chúng con mà Ngài đã ban cho chúng con, về lịch sử, cầu xin Đức Thánh Linh ban cho sự áp dụng thuộc linh cho tấm lòng của chúng con. Xin nhậm lời, Cha ôi, vì chúng con chờ đợi Ngài trong Danh Jésus Con Ngài. A-men. Mời ngồi.

³⁷ Trong chương 2 của Sách Khải huyền, và thời đại hội thánh thứ hai, thời đại hội thánh thứ ba. Bắt đầu...[Một chị em nói tiếng lạ—Bt.] Xin thứ lỗi.

³⁸ Lạy Cha chúng con ở trên Trời, Danh Cha được tôn thánh. Nước Cha được đến, ý Cha được nên, ở đất như Trời. Chúng con cầu xin Cha ở với chúng con, Cha ôi, và ban phước cho chúng con, và giúp chúng con để là những người gây dựng khôn ngoan bậc thầy trong thì giờ tai họa lớn này giữa vòng dân sự. Khi sự hỗn loạn và tất cả đang diễn ra, xin giúp đỡ chúng con làm tốt nhất, lạy Chúa, để là những đầy tớ Ngài qua Danh Đấng Christ. A-men.

³⁹ Bây giờ, tôi đã nói điều đó trước hết, để anh em có thể biết được. Anh em có để ý sự thông giải đã không đến với Lời không? Người Chị chúng ta đã được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh, không nghi ngờ gì, nhưng chị đã đưa ra sứ điệp đó sau khi Lời đã được đi vào, anh em thấy đó. Nó chỉ là một chút xiêu từ trật tự của sự việc. Vậy thì, điều đó được thôi, chị yêu dấu, bất kể chị là ai. Đức Thánh Linh ở trên chị, ồ, thật khó để nắm giữ điều đó như thế, tôi biết. Thật giống như...Hay khi chị nói điều gì khác và...Xem nào, song nó được thôi; nhưng chị chắc có lẽ cảm thấy nó ngay trước khi chúng ta bắt đầu, anh chị em biết đấy. Và đó là lý do, đấy, điều đó quay trở lại khi Thánh Linh đang làm việc. Linh của những người nói tiên tri suy phục các đấng tiên tri, anh chị em thấy đó. Đó là chị.

⁴⁰ Bây giờ, có lẽ Đức Thánh Linh xúc đầu anh em một lần nữa, chỉ...Tôi hy vọng Ngài làm, ngay sau khi buổi hầu việc chấm dứt. Và anh em quan sát sự thông giải đến, đấy, bởi vì nó nên đúng ngay trong trật tự, anh em thấy đó; nhưng chúng ta chỉ đang đến gần Lời, anh em thấy, ở trong đây. Vậy, bây giờ, điều đó thực sự là của Đức Chúa Trời, nó thực sự là vậy; tôi tin điều đó và cảm thấy nó với tất cả lòng mình, bởi vì tôi cảm thấy sự quay lại với nó, anh em thấy. Nhưng Đức Thánh Linh...nó đã không phải là lúc. Ngài có một sứ điệp với người chị em cho hội thánh, nhưng *đây là chỗ* Ngài đang làm việc Sứ điệp của Ngài bây giờ. Anh chị em thấy đó, Ngài không làm lộn xộn chính Ngài, Ngài đặt tất cả mọi sự trong trật tự. Tôi chắc chắn mọi người hiểu, anh chị em thấy, điều đó thật đúng.

⁴¹ Bây giờ trong—trong chương 2 của Sách Khải huyền. Và để... Chúng ta bắt đầu tối nay với—với Thời đại Bết-găm, chương 12. Vạy thì, đêm qua chúng ta đã dừng lại ở câu thứ 11:

Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh; Kẻ nào thắng sẽ chẳng bị hại bởi sự chết thứ hai.

⁴² Bây giờ, trong thời đại hội thánh đầu tiên, chúng ta đã thấy những người đảng Ni-cô-la đã được bắt đầu vào. Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài như...Chúa Jêsus đã khải thị Chính Ngài như là Đức Chúa Trời Toàn Năng: không gì khác, không những phần nào khác, không những mảnh nào khác của Đức Chúa Trời, Ngài là Đức Chúa Trời duy nhất.

⁴³ Bây giờ, trong thời đại hội thánh tối hôm qua, chúng ta đã thấy rằng Ngài đứng tại cánh cửa và Ngài đã viết những điều này cho hội thánh, và nói cho họ biết về sự nghèo nàn của họ. Nhưng Ngài nói rằng họ đã ở tại...những người đảng Ni-cô-la này, và vân vân, mà Ngài ghét.

⁴⁴ Tối qua họ đã được...đội mào triều thiên của người tử vì đạo. Ngài đã bảo họ đừng sợ hãi, cho đến chết, rằng Ngài sẽ—Ngài sẽ ở cùng họ. Và rồi cuối cùng Ngài phán, “Kẻ nào thắng! Kẻ nào thắng sẽ chẳng bị hại gì về sự chết thứ hai.”

⁴⁵ Vậy thì, nếu có một cái chết, và chúng ta biết về nó, thế thì phải có một cái chết khác nơi nào đó; bởi vì một cái chết chúng ta chết ở đây trong xác thịt, cái chết thứ hai chúng ta chết trong tâm linh, linh hồn. Đó là, “Linh hồn nào phạm tội thì nó chắc sẽ chết.” *Chết* là hoàn toàn, “tuyệt đối đi ra khỏi mọi sự;” anh em thấy, anh em là—anh em là...*Sự chết* có nghĩa là, “bị đem đi, nó được—nó được—nó được mang đi, giấu đi.” Rồi khi những người yêu dấu của chúng ta chết, họ ra khỏi sự tồn tại theo như chúng ta biết. Chúng ta gọi đó là sự chết.

⁴⁶ Nhưng một Cơ-đốc nhân không chết. Không có lời Kinh Thánh mà một Cơ-đốc nhân chết, vì người ấy đã có được Sự sống Đời đời. Khi một tội nhân chết, anh ta đã xong đời, và linh hồn anh ta cuối cùng sẽ chết. Nhưng khi một Cơ-đốc nhân chết, người ấy chỉ đang chờ đợi với Chúa Jêsus để quay trở lại lần nữa. Ồ, tôi hy vọng tôi có thời gian đến với điều đó vào cuối khả tượng này tối nay, đến với điều đó chỗ chúng ta trở lại; và anh em sẽ thấy nó, cách nó mang đến trong việc giống như vậy của sự chết thứ hai thế nào. Cùng chương này chúng ta đang học tối nay mang đến cùng điều như vậy, và quả là một sự áp dụng đẹp đẽ như vậy ở đây.

⁴⁷ Bây giờ—bây giờ, tối nay, chúng ta sẽ đọc lá thư này thật nhanh, bởi vì tôi có một vài—một vài thông tin về mặt lịch sử chúng ta muốn đi đến trước tiên, và cố gắng không giữ anh em lâu quá. Bây giờ, ở tại...sau khi những buổi hầu việc này chấm dứt, bất cứ lúc nào tôi đọc điều này quá nhanh, nếu anh em muốn nhận được sự áp dụng của nó; Anh Mercier ở đây có tất cả nó, tôi giao những ghi chú ngay cho anh ấy; và anh ấy có thể bởi vì anh đang viết về cuốn sách, anh ấy sẽ đưa cho anh em bất kỳ điều gì anh em biết...anh em—anh em muốn có nó. Điều đó được lắm, Anh Mercier.

⁴⁸ Câu thứ 12:

*Cũng hãy viết cho thiên sứ của hội thánh Bết-găm rằng;
Này là lời phán của Đấng mà có thanh gươm nhọn hai lưỡi;*

Ta biết các công việc của người, và nơi người ở, thậm chí...đó là ngôi của quý Sa-tan...và người đã vững lòng

tôn Danh Ta, và đã không chối đức tin Ta, dầu trong những ngày đó An-ti-ba là kẻ làm chứng trung thành của Ta, đã bị giết giữa các người, là nơi Sa-tan ở.

Nhưng Ta có vài điều quở trách người, vì tại đó người có kẻ theo giáo lý Ba-la-am, người ấy dạy Ba-lác đặt hòn đá ngăn trở trước mặt con cái Y-sơ-ra-ên, đặng đổ chúng nó ăn thịt cúng thần tượng, và rủ ren làm điều dâm loạn.

Người lại cũng có kẻ theo giáo lý... (nó là những việc làm trở lại đó ở Ê-phê-sô, bây giờ nó trở thành một “giáo lý”)...giáo lý Ni-cô-la,...(Anh em còn nhớ tôi nói với anh em điều đó đêm nọ, cách nó đã đến gần điều đó như thế nào không? Một việc làm trong Ê-phê-sô, bây giờ nó là một “giáo lý”)...giáo—giáo lý của đảng Ni-cô-la, mà những điều này Ta ghét. (Ừm!)

Hãy ăn năn đi; bằng chẳng Ta sẽ đến mau kíp cùng người, và sẽ giao chiến cùng chúng nó...(không phải Hội thánh thật)...chúng nó với thanh gươm ở miệng Ta.

Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh; Đối với kẻ nào thắng Ta sẽ ban cho ma-na giấu kín, và sẽ cho người (người đó) một hòn sỏi trắng, và trên đó có viết một tên mới, mà ngoài kẻ nhận lấy nó không ai biết đến.

Bây giờ xin Chúa gia ơn phước Ngài trên Điều này, và giúp chúng ta bây giờ khi chúng ta cố gắng.

⁴⁹ Bây giờ về bối cảnh của hội thánh này. Đó là thời đại hội thánh thứ ba, được gọi là Bết-găm. Và ngày—ngày mà hội thánh này tồn tại là từ năm 312, s.c. 312 đến 606.

⁵⁰ Thời đại này là: giáo lý sai lạc, Sa-tan nói dối, sự thành lập quyền cai trị giáo hoàng, và sự kết hợp giữa giáo hội và nhà nước.

⁵¹ Phần thưởng là: ma-na giấu kín, một hòn sỏi trắng.

⁵² Và ngôi sao, thiên sứ của hội thánh này, bởi tất cả điều mà Đức Thánh Linh sẽ cho phép tôi làm, tôi đã chọn ra Thánh Martin. Đó là sự—sự khải thị đã được ban cho tôi về nó, bởi vì việc đọc về những vị thánh khác trong suốt thời gian đó.

Tôi đã chọn ra Thánh Martin bởi vì ông là con người tin kính, theo quan điểm của tôi ông còn là một sứ đồ gấp mười lần hơn Thánh Patrick.

⁵³ Bây giờ, Thánh Patrick là cháu trai của Thánh Martin; chị của Thánh Martin là mẹ của Thánh Patrick. Và Thánh Martin là... dĩ nhiên, đó là cậu của Thánh Patrick.

⁵⁴ Bây giờ, cuộc đời của ông là từ năm s.c. 315 đến 399. Vậy thì đây là lý do tôi chọn ông ưu tiên với những vị thánh khác của thời đó, bởi vì cách ông đã giữ chính mình. Và dưới sự hà hơi linh của Đức Chúa Trời, tôi không tin rằng...

⁵⁵ Vậy thì, giáo hội Công giáo đã không phong thánh cho ông, họ đã không công nhận ông, và đó là lý do khác tôi đã chọn ông. Ừ-m, ừ-m. Và tất cả những điều này mà chúng ta đang thấy, điều đó có chức vụ thuộc linh, hội thánh sơ khai đó đã bác bỏ. Giáo—giáo hội Ni-cô-la đã bác bỏ điều đó bởi vì những điều này: họ thiêng liêng. Và như tôi đã vẽ ra ở đây, Hội thánh đang bị bóp nghẹt và giáo lý Ni-cô-la đã ở trong—ở trong đa số; và Hội thánh thật ở trong thiểu số, luôn luôn là vậy.

⁵⁶ Và như tôi đã nói từ đầu, chính Chúa Jêsus đã phán, “Hỡi bầy nhỏ, đừng sợ, chính là ý chỉ tốt lành của Cha các người ban cho các người Vương Quốc.” Đó là lý do tôi áp dụng Vương Quốc cho Vương Quốc thuộc linh. Và chúng ta...có một Vương Quốc thuộc linh, và chúng ta thật hạnh phúc về điều đó, và một Vua ở trong Vương Quốc này. Hãy nhớ, Ngài là Vua của những vị thánh (*những người thánh*), Ngài là Vua của họ đấng dẫn dắt họ.

⁵⁷ Cuộc đời của Thánh Martin là...là một trong những cuộc đời đây đây phép lạ vĩ đại nhất của bất kỳ ai trong các thời đại hội thánh. Suốt từ Thánh Phao-lô trở đi, ông là một trong những người thiêng liêng nhất. Ông là...

⁵⁸ Một trong những phép lạ đầu tiên của ông là...Tôi tin, thuở đầu, ông là một binh sĩ. Và rồi một ngày kia ông đi ngang qua và có người nào đó...Một—một người đang nằm, lạnh lẽo và run rẩy, và tất cả những người mà muốn...hay là, không muốn, những người có thể giúp được người đó, họ chỉ đi ngang qua người ấy giống như thầy—thầy tế lễ và những người Lê-vi đã làm trong

câu chuyện *Người Sa-ma-ri Nhơn Lành*. Nhưng khi Thánh Martin đi qua, nhận ra bốn phận của ông như là một tìn đồ Cơ-đốc, ông có một cái áo khoác, áo khoác trên vai, ông dùng gươm xẻ nó ra làm hai và tặng một nửa cái áo cho người ăn xin, ông lấy một nửa kia. Và đêm đó bắt đầu sự nghiệp của ông, vì, Chúa Jêsus Christ đã hiện ra với ông, trong một khả tượng, quấn trong cùng chiếc áo bào đó mà ông đã cắt ra làm hai; đã làm ứng nghiệm lời Kinh Thánh, “Hễ điều gì các ngươi đã làm cho những người này, là các ngươi đã làm cho Ta vậy.”

59 Vậy hãy lấy đó làm một bài học. Bất kỳ điều gì anh em làm cho người nào đó, ấy là anh em đang làm cho Đấng Christ. Chỉ nhớ lấy. Bây giờ anh em...Chúng ta hãy nói điều đó với nhau [Anh Branham và hội chúng đồng thanh nói—Bt.]: “Những gì anh em làm cho những người khác, ấy là anh em đã làm cho Đấng Christ.” Vì vậy cho dù người ấy nghĩ gì về anh em đi nữa, chính là những gì anh em nghĩ về người ấy, đấy, mang lại ơn phước.

60 Đó là phép lạ đầu tiên của ông và sự bắt đầu của chức vụ của ông. Có thật nhiều với nó, tôi—tôi sẽ không có thời gian. Bởi vì tôi muốn anh em trở lại vào tối mai và mỗi đêm, vì vậy tôi không muốn giữ anh em quá lâu.

61 Được rồi, phép lạ kế tiếp mà tôi chọn giảng về tối nay.

62 Ông đã hoàn toàn phá hủy chủ nghĩa ngoại giáo, và ông kiên quyết chống lại giáo hội La-mã. Ông đã tuyệt đối bất đồng với tất cả giám mục của giáo hội La-mã đầu tiên, ông...họ đang trở nên trần tục và đại loại như thế, và ông đã chống lại họ. Ông hoàn toàn chống lại họ. Đó là phép lạ mà thậm chí ông đã sống trong hầu như mọi lúc. Vậy thì...

63 Nhưng một ngày kia ông phá một khu rừng ngoại giáo, và phá đổ một bàn thờ ngoại giáo, và có một cây thiêng đứng bên bàn thờ ngoại giáo. Và ông đang đốn cây này xuống, và nhiều người đang đứng gần đã phẫn nộ với điều đó. Ông bảo, “Nếu tôi là một người của Đức Chúa Trời...Hãy trói tôi dựa vào cây đó và để cho cây ngã trên tôi. Nếu tôi là người của Đức Chúa Trời...Nếu tôi không phải là người của Đức Chúa Trời, cây đó sẽ giết chết tôi. Nếu tôi là người của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời của tôi có thể xoay cây đó đi hướng khác.” Quả là sự thách thức lớn! Vậy là

họ bắt đầu chặt cây; và khi cây bắt đầu ngã, nó quay quanh và diệt một đám người đứng xem. Đức Chúa Trời đã quay ngược nó lại ngọn đồi. Một phép lạ! Ồ, luôn có những phép lạ trong buổi nhóm của ông.

⁶⁴ Một phép lạ khác mà tôi đã nghĩ nên nói về, là một bé sơ sinh đã chết mà ông đã đặt thân thể của ông nằm ngang lên. Và nó đã sống lại, sau khi ông đã cầu nguyện cho bé sơ sinh này một lúc.

⁶⁵ Một người khác nổi bật đối với tôi, là hoàng đế. Và ông ta định giết một số người được đầy đầy Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Và dĩ nhiên ông ta là bàn tay phải của—của giám mục giáo hội La-mã đầu tiên, vào thời đó, và ông ta thật ra đã là một giáo hoàng trước khi ông được gọi là giáo hoàng. Tên của ông là D-a-m-a-s-u-r, và ông đã xử trảm tất cả những Cơ-đốc nhân mà ông có thể bắt được. Và—và vợ hoàng đế này, một người ngoại giáo, và sự tối tăm bao phủ lòng của chính bà.

⁶⁶ Khi Thánh Martin thánh thiện này đến để cầu thay, vợ ông ta đã báo cho chồng rằng người sẽ cố gắng cầu thay cho những Cơ-đốc nhân này để họ không bị giết. Dĩ nhiên, khi cuối cùng vị thánh đến gặp ông ta, đã chẳng có ích gì, bởi vì ông ta chỉ là tay phải cho giáo hoàng này; vì vậy ông ta đã giết những Cơ-đốc nhân đầy đầy Đức Thánh Linh đó dù sao đi nữa.

⁶⁷ Nhưng Thánh Martin muốn có cuộc tiếp kiến với ông ta, và những lính canh đã chặn ông lại ở cổng. Ồ, Thánh Martin sắp mặt mình xuống và nằm tại đó và cầu nguyện cho đến lúc Đức Chúa Trời chỉ cho ông thấy để đi vào. Khi ông đứng dậy khỏi chỗ đó, ông bước đi tới những cánh cửa bị khóa và chúng tự mở ra, ông bước ngay vào.

⁶⁸ Vậy thì, đây là lịch sử, đây không phải là người nào đó viết về ông, và giống như một chút... Nếu bất kỳ điều gì, họ sẽ thành kiến, nếu đó là cuộc trò chuyện giáo hội nào đó; hoặc, tôi nói, ít nhất, đặc biệt là giáo hội theo giáo hoàng, họ sẽ không đề cập những điều đó. Nhưng, xem đây, lịch sử trích thuật sự thật. Hiểu không?

⁶⁹ Và người này đã bước ngay lên, Thánh Martin, và ngay bên mỗi lính canh, và mọi thứ khác, thẳng vào trước mặt hoàng đế.

Và hoàng đế không muốn tôn trọng đầy tớ của Đức Chúa Trời. Anh em biết, điều đó—điều đó không—điều đó chẳng lịch sự. Vậy nhà vua cứ quay đầu và thậm chí không tôn trọng ông. Anh em biết Đức Chúa Trời đã làm gì không? Ông cố trò chuyện với hoàng đế và ông ta cứ quay đầu đi, và Đức Chúa Trời sẽ khiến cho kẻ ngoại giáo này phải tỏ sự kính trọng đối với đầy tớ Ngài. Vì vậy Ngài làm chỗ ngồi ông bốc lửa, và nó làm cháy xém hết cả chỗ ngồi của ông, khiến ông bật dậy, làm cho ông ta đứng dậy.

⁷⁰ Vậy thì đó—vậy thì đó là lịch sử Kinh Thánh, *Giáo hội nghị Nicene*. Hoàng đế phải kính trọng đầy tớ của Đức Chúa Trời; Ngài đã buộc ông ta đứng lên. Thậm chí đã làm cháy xém chỗ ông đang ngồi; lửa đi qua thân thể của ông, làm cháy xém mặt ghế, và ông phải nhảy lên khỏi đó. Đức Chúa Trời có một cách thực hiện mọi sự, anh em biết đấy. Ừ-m. “Đức Chúa Trời có thể khiến cho những hòn đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.” Và anh em còn nhớ, chính Đức Chúa Trời không thay đổi ấy ngự giữa chúng ta tối nay. Vẫn cùng một Đức Chúa Trời ấy. Được rồi.

⁷¹ Và rồi một chỗ khác mà tôi thích, và rồi tôi sẽ dừng lại. Tôi có một số câu chuyện ở đây, nhưng tôi chỉ...Bây giờ đây là một câu chuyện mà tôi thích, một ngày kia trong khi ông đang chờ đợi những người của ông, trong sự cầu nguyện trong phòng làm việc của ông.

⁷² Và ông—ông là một vĩ nhân, và ông đã mang lại Hội thánh được đầy dẫy Đức Thánh Linh này, và xé tất cả chúng ta...Ồ, ông là một...khiến hết thấy họ đều đầy dẫy Thánh Linh, tất cả hội chúng của ông. Và hết thấy xuyên suốt cả đất nước, các Cơ-đốc nhân đã làm những điều kỳ diệu và phép lạ và dấu kỳ.

⁷³ Đấy, Đức Chúa Trời phán với sứ giả của Ngài, sứ giả nói với dân sự. Và rồi đó là những gì xảy ra, anh em thấy, Ngài—Ngài gìn giữ dân sự và ông như nhau trong Đức Chúa Trời; anh em thấy đó, Đức Thánh Linh tuôn chảy qua nhóm của họ.

⁷⁴ Nhiều lần khi họ bị tử vì đạo, chúng đặt nhà truyền đạo ra ngay ở giữa họ (như *thế*) và giết hết họ cùng một lúc. Và thật là những kẻ gian ác đã làm với dân sự! Chúng thiêu đốt họ. Chúng bắt những người đàn ông và đóng đinh họ...vào những khúc gỗ, và thả những chó hoang ra, hoặc...và để cho chúng ăn từ sau

lưng của người đó, lôi ruột họ ra trước khi họ chết. Bắt những người nữ, cắt đi vú phải của họ, và để họ đứng đó trong khi tìm họ còn đập, và cứ đập cho đến khi họ té nhào, chết, như thế. Lấy những con trẻ của họ từ những người mẹ đang mang thai và cho heo ăn và các thứ, để cho những người mẹ đứng và nhìn xem điều đó. Và đủ kiểu!

⁷⁵ Bây giờ, anh em ắt không nghĩ rằng những người xưng nhận Cơ-đốc giáo sẽ làm điều đó. Nhưng hãy lắng nghe, Kinh Thánh nói, Chúa Jê-sus phán, “Sẽ xảy ra rằng họ sẽ giết các người, vì nghĩ rằng họ đang hầu việc Đức Chúa Trời.” Anh em còn nhớ, cũng chính Chúa Jê-sus đã nói điều đó, qua cùng một Thánh Linh, đã tiên đoán nó đến một lần nữa trong thời sau rốt. Nó phải xảy đến. Nếu những biến cố khác này cứ trùng khớp một cách hoàn hảo với Kinh Thánh, hãy xem và thấy nó có trùng khớp thật hoàn hảo thông qua Kinh Thánh và qua lịch sử không. Đức Chúa Trời phán nó sẽ xảy ra, ở đây là lịch sử cho biết nó đã xảy ra; Đức Chúa Trời phán nó sẽ xảy ra ở đây, và đây là nơi nó đã xảy ra. Đấy, hoàn toàn chính xác. Rồi chúng ta sẽ làm gì khi chúng ta đi đến Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê (đấy, nơi chúng ta đang có mặt bây giờ) và những tai ương này cùng những điều đã được báo trước chống lại nó?

⁷⁶ Vì vậy, vậy thì, lúc ấy, ông đã ở trong đó cầu nguyện trong lúc hội chúng đang chờ đợi. Và có một người ăn xin đến cửa và gõ cửa của ông, và ông mở cửa (và ông đang bận việc), và người đó nói với ông anh ta muốn có một—một bộ quần áo. Anh ta trần truồng và chẳng có gì cả, trời thì lạnh, và ông nói... Ông gọi anh ta đi đến gần đó để gặp chấp sự trưởng. Và chấp sự trưởng cúi kính với anh ta và đuổi anh ta ra ngoài. Và khi đó, anh ta đi loanh quanh, anh ta trở lại và nói cho Thánh Martin biết rằng—rằng viên—viên chấp sự đã đuổi anh ra ngoài.

⁷⁷ Và vì vậy nên, khoảng lúc đó, chấp sự trưởng này quay trở lại vào và bảo với ông hầu như gay gắt, rằng, “Hội chúng của ông đang đợi ông! Ông đang bắt họ đợi!” Nhưng ông đang cầu nguyện. Tốt hơn là ông cứ ở trong sự cầu nguyện cho đến khi ông cảm thấy được Đức Chúa Trời thúc giục để đi ra.

78 Và người ăn xin này quay trở lại trước cửa. Và Thánh Martin cởi cái áo tốt của chính ông và đưa nó cho người ăn xin, và bảo viên—viên—viên chấp sự trưởng hãy đi và lấy một cái khác và mang nó đến cho ông. Vậy ông ta phải lấy một bộ đồ, dù thế nào đi nữa, và đưa cho Thánh Martin mặc. Và ông đã mặc một chiếc áo kém hơn ra trước dân sự thay vì chiếc áo tốt của ông.

79 Thấy điều đó chỉ xảy ra để tỏ cho thấy: hãy tặng điều tốt nhất mà bạn có, hãy dâng đời sống của bạn, hãy dâng thì giờ của bạn, hãy dâng mọi thứ cho Đấng Christ. Và Thánh Linh không thay đổi đó đã sống trong Đấng Christ, cũng sống trong anh em, và—và ảnh hưởng của anh em trong người lân cận của mình và trên dân sự mà anh em giao thiệp, sẽ giống Đấng Christ thật nhiều đến nỗi nó sẽ làm điều giống như Đấng Christ đã làm.

80 Cuối cùng nó sẽ ứng nghiệm rằng những người đã nằm trong bóng tối và được chữa lành. Điều đó—điều đó đúng, thật nhiều quyền phép của tình yêu thương chung quanh họ. Và họ nói rằng “Khi Thánh Martin đang giảng, sau khi ông đi ra với chiếc áo nhỏ hơn này trên người, cả hội chúng để ý một Ánh Sáng rực rỡ tỏa xung quanh ông.” Ừ-m. Thấy không? Đấy, bởi vì ông đã làm điều đúng.

81 Hãy luôn luôn làm đúng, bốn phạm của anh em đối với Đức Chúa Trời; suy nghĩ đúng, đó là bốn phạm của anh em đối với chính mình; và anh em phải lộ ra đúng đắn. Điều đó đúng, anh em chỉ phải làm thế.

82 Bây giờ, chúng ta muốn bắt đầu bây giờ cố gắng giải quyết vấn đề này trong một loạt giải thích, tối nay, bởi vì Điều đó đang nói ở đây rất đanh thép.

Bây giờ, cũng hãy viết cho thiên sứ của hội thánh Bết-găm rằng; Đây là những lời mà đã phán của Đấng có thanh gươm hai-...gươm...thanh gươm sắc bén hai lưỡi;

83 Bây giờ tôi muốn anh em lưu ý Ngài đang giới thiệu Chính Ngài lần nữa tối nay bằng Thần Tánh. Mỗi hội thánh là một trong tình trạng vinh hiển của Ngài: Đấng có mười hai ngôi sao... hay “bảy ngôi sao trong tay Ngài, Ngài có thanh gươm sắc bén hai lưỡi,” đấy, điều gì khác, “Đấng có chân như đồng sáng, mắt

như ngọn...ngọn lửa.” Ngài đang giới thiệu chính Ngài trở lại với Thần Tánh của Ngài.

⁸⁴ Vậy thì anh em nói, “Thần Tánh nằm ở đâu trong điều này, ‘Đấng có thanh gươm sắc bén hai lưỡi ra từ miệng Ngài?’”

⁸⁵ Ồ, thanh *gươm* là “Lời.” Hê-bơ-rơ 4, chúng ta đã đơn cử nó lúc đầu khi chúng ta đi tới Thần Tánh đó trong Ngài. Thanh gươm, chúng ta tìm thấy trong Hê-bơ-rơ 4:12, đó là, “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi.” Đúng thế không? Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Có phải nó...? Ở đó, xem nào, anh em có...hiểu được những sự thông giải này. Bây giờ lần theo Lời đó, Thánh Giảng 1, “Ban đầu” (ngay từ đầu) “đã có Lời tạo nên trời và đất.” Đúng thế không? “Và Lời đã ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Thần Tánh. Và Thần Tánh đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Đúng thế không? “Lời đã trở nên xác thịt và ngự giữa chúng ta.”

⁸⁶ Và ở đây Ngài đang đứng ở đây, Đấng lúc ban đầu, “Hãy nói điều này cho thiên sứ của hội thánh của—của Bẹt-gã...Bẹt-gã. Hãy nói điều này với người, ‘Ta là Lời của Đức Chúa Trời.’” Ồ, chúng ta thấy Ngài trong Khải huyền, đến với áo Ngài nhúng trong Huyết, mão triều thiên đội trên đầu Ngài, đang cưỡi trên một con ngựa trắng, và trên đùi của Ngài có viết, “Lời của Đức Chúa Trời.” Ồ, tôi thích điều đó. Ngài là Lời, Lời của Đức Chúa Trời. Vì vậy chúng ta nhìn thấy Thần Tánh này khi đó vào lúc ban đầu, tự giới thiệu chính Ngài, Ngài là Lời.

⁸⁷ Vậy thì, nếu Ngài là Lời hằng sống, thế thì Điều này được viết trong Kinh Thánh là một phần của Ngài; rồi nếu anh chị em có thể nhận Điều này, ở trong Ngài (mà là Lời), Lời này đến trong anh chị em bởi đức tin, làm cho Nó sống động, bởi vì...Ồ! Hãy nắm bắt Điều Đó! Lời đi vào trong anh chị em, nếu Đức Thánh Linh ở trong đó, Nó sống động ngay khi Nó đi vào, và mỗi lời hứa là thật. Không gì...“Do đó, nếu người nói với ngọn núi này, ‘Hãy dời đi,’ và đừng nghi ngờ gì trong lòng mình.” Bởi vì (điều gì?) anh chị em là sự phát ngôn Thần Tánh. Anh chị em tin điều đó không? Kinh Thánh nói vậy. Và hễ điều gì anh chị em nói sẽ xảy ra nếu anh chị em không nghi ngờ, nếu anh chị em có thể lấy tất cả những thứ của thế—thế gian lai tạp ra khỏi anh chị em, để cho Đức Thánh Linh tạo nên anh chị em là con trai hay con

gái trọn vẹn của Đức Chúa Trời: không thể gian, không sự định tội, không nghi ngờ. Thế thì, nó là gì? Đó không phải là anh chị em nữa, đó là Đức Chúa Trời ở trong anh chị em. Rồi anh chị em nắm lấy Lời Ngài, Nó là một lời hứa, và nói, “Thưa Cha, đó là lời hứa của Ngài.” “Ồ Sa-tan,...” Điều gì đó phải dời chuyển. Hiểu không? Hiểu không?

88 Vậy thì, anh em không thể làm điều đó cho đến khi Đức Chúa Trời khải thị cho anh em trường hợp đó sẽ là gì. Hiểu không? Rồi khi anh em biết trường hợp đó sẽ là gì, lúc ấy anh em có thể nói, giống như Chúa Jêsus. Ngài *đã là* Lời. Đúng thế không? Và tuy nhiên Chúa Jêsus, con người, đền tạm, phán, “Ta không làm điều gì nếu Cha không tỏ cho Ta trước.”

89 Thế thì nó không phải là Lời cho đến lúc nó được bày tỏ cho anh em. Anh em hiểu điều đó không? Thảo nào nhiều người nói “những ngày của những phép lạ đã qua rồi,” Lời không được bày tỏ cho họ. Không ngạc nhiên khi họ không thể tin vào Đức Thánh Linh, Lời không được bày tỏ cho họ. Thảo nào họ không thể nhìn thấy sự khải thị của phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, Lời chưa được khải thị cho họ; và tuy nhiên họ không có một câu Kinh Thánh để đi đến, không có chỗ nào cho bất cứ người nào đã từng được báp-têm theo cách nào khác.

90 Về Đức Thánh Linh, Kinh Thánh nói rằng “Không ai có thể gọi Chúa Jêsus là Đấng Christ, chỉ bởi Đức Thánh Linh,” và thế thì nhiều người bảo họ không tin rằng Đức Thánh Linh là đúng. Hiểu không? Thấy đó, nó không được dành cho họ. Chúa Jêsus phán, “Không ai có thể đến cùng Ta nếu Cha Ta không kéo người đến trước. Và tất cả những kẻ Cha đã” (thì quá khứ) “ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.”Ồ, há điều đó chẳng đẹp đẽ sao! “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta, sẽ đến cùng Ta. Không một ai trong họ sẽ bị mất trừ ra đứa con của sự hư mất, và Ta sẽ...(người ấy đã được sinh cho mục đích đó), và Ta sẽ làm cho người ấy sống lại vào ngày sau rốt.”

91Ồ, chà! Đó là nơi tên chúng ta được ghi vào Sách Sự Sống của Chiên Con: từ khi sáng thế. Điều đó thật tốt đẹp biết bao! Làm sao chúng ta có thể nghi ngờ được?

⁹² Ô Đức Chúa Trời ôi, xin xóa đi sự nghi ngờ giữa vòng chúng con, chỉ cắt bỏ những tấm lòng con người nghèo nàn của chúng con cho đến lúc không có sự nghi ngờ nào cả ở giữa vòng chúng con. Đó là lời cầu nguyện của con. Xin lần xa đi mọi sự nghi ngờ, Chúa ôi. Xin để con sống một cách êm dịu, khiêm nhường, và bước đi như một—như một chiến con của Đức Chúa Trời trên đất. Xin để—để con bước đi giống như Ngài đã bước đi. Xin để con nói giống như Ngài nói. Xin để những động cơ của con giống như những động cơ của Ngài. Xin để—để con...Xin để những người khác tìm thấy Chúa Jêsus ở trong con. Xin để cho con đánh mất chính mình và tìm thấy nó, Chúa ôi, ở trong Ngài. Chính là thế, xin cho con đánh mất chính mình và tìm thấy nó ở trong Ngài; thật sự được giấu đi trong Đấng Christ cho đến khi không còn có chỗ nào cho sự nghi ngờ, đúng như những gì Ngài phán.

⁹³ Bây giờ, đừng đi ra đây và nói, “Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời! Ha-lê-lu-gia! Ngợi khen Đức Chúa Trời! Anh em thấy những gì tôi có thể làm không? Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời!” Tuy nhiên anh em chưa có Điều đó. Đó không phải là cách Ngài thực hiện nó, không, ưỡn ngực Ngài ra và nói, “Thấy những gì Ta có thể làm không? Đúng, thưa quý vị. Ta là con-...” Không. Ngài không bao giờ nhận lời ngợi khen về bất kỳ điều gì, Ngài trao nó cho Đức Chúa Trời và bước đi một cách khiêm nhường và êm dịu, với một không khí như vậy chung quanh Ngài đến nỗi dân sự yêu mến bao quanh Ngài. Chỉ những kẻ thù của Ngài... Và Ngài yêu họ đủ đến nỗi thậm chí Ngài cầu nguyện cho họ một cách thường xuyên, luôn mọi lúc. Và đó gương mẫu của anh em, gương mẫu của tôi, để làm cho những người khác như Ngài đã làm cho chúng ta.

⁹⁴ Bây giờ, chúng ta muốn lưu ý ở đây một lần nữa bây giờ, trong câu thứ 2, mà sẽ là câu thứ 13:

Ta biết các công việc người, và—và nơi người ở, thậm chí...ngôi của quý Sa-tan... và người đã vững lòng tôn Danh Ta, và đã không chối đức tin nơi Ta,...

⁹⁵ Xem đó, họ đang sống nơi Sa-tan ngôi, và họ vẫn giữ Danh Chúa Jêsus. Đây, “Và không chối đức tin nơi Ta.” Ngài đã ban cho họ loại đức tin gì? Đức tin Ngũ Tuần, lúc ban đầu. Họ đã có đức

tin của những người đảng Ni-cô-la ở đó, một tổ chức giáo hội, và đại loại như vậy, họ đang xây dựng nên, một giáo hội đi vào sự tồn tại dưới tổ chức; nhưng Ngài phán, “Các người hãy tránh khỏi điều đó, các người ghét nó, và Ta cũng vậy. Và các người đã không chối Danh Ta; các người đã không đi theo những nhóm giáo phái nhỏ nhặt và những điều của họ, các người đã ở lại ngay trên Danh Ta. Và các người vẫn có đức tin của Ta giống như thuở ban đầu.”Ồ, tôi thích điều đó!

...đã không chối đức tin nơi Ta, dầu khi trong những ngày đó (Tôi đoán anh em phát âm rằng A-n-t-i-p-s) An-ti-ba là kẻ tuân đạo trung thành của Ta, đã bị giết nơi các người, là nơi Sa-tan ở.

96 Tôi sẽ dừng ở đó chỉ một phút. “Ngôi của Sa-tan.” Chúng ta muốn hầu như rèn luyện về những điều này, tôi muốn anh em nắm được nó. Tin chắc anh em nắm được, bây giờ. “Sa-tan, ngôi.” Vậy thì, Đức Chúa Trời đã thông báo trong Sáng thế ký ngôi của Sa-tan ở đâu, và đó là ở Ba-by-lôn. Đó luôn luôn là ngôi của Sa-tan, và trong Khải huyền nó giống như vậy. Nhưng, nếu anh em để ý, Ba-by-lôn đã tự thay đổi từ *ngoại giáo* sang “giáo hoàng.”

97 Và bây giờ trong những năm đầu tiên, hay ngay trước khi điều này xảy ra (một vài năm), ngôi của Sa-tan đã được xây lớn...Tôi nghĩ anh em sẽ gọi nó là một thầy tế...vua thầy tế lễ của những người Canh-đê. Hệ thống giáo phẩm của Ba-by-lôn đã thay đổi ngôi của mình khi những người Ba-Tư đuổi theo ông, và ông đã rời Ba-by-lôn. Tên của ông là A-t-t-a-l-u-s, Attalus, vua thầy tế lễ vĩ đại của Ba-by-lôn. Khi những người Ba-tư đi vào và chiếm lấy Ba-by-lôn, đuổi những người Canh-đê ra; Attalus, vị vua thầy tế lễ của họ, đã chạy trốn và lập ngôi của mình tại Bết-găm. “*Ngôi của Sa-tan* là nơi người đang ở.” Hiểu điều đó không?

98 Vậy thì, đó là lý do tôi quay trở lại để chọn lịch sử này ra khỏi lịch sử hội thánh, tìm thấy ở đâu...với những gì đã xảy ra khi Ngài phán, “Nơi người đang ở là ngôi của Sa-tan.”

99 Tôi nghĩ, “Ồ, chỗ đó có thể là đâu, một điều nào đó, ‘ngôi của Sa-tan?’” Rồi tôi tìm thấy rằng vua vĩ đại này, sau khi ông đã chạy trốn khỏi những người Ba Tư chinh phục đã chiếm lĩnh (theo Khải tượng của Đa-ni-ên), ông đã đến thành phố Bết-găm

này, tại La-mã, và đã lập tổng hành dinh của ông tại đó. Sa-tan đã thay đổi tổng hành dinh của nó từ Ba-by-lôn đến Bết-găm, nơi mà (tương lai) nó sẽ khởi đầu một Ba-by-lôn mới. Ô, chao ôi! Bây giờ anh em nắm được các bối cảnh nơi chúng ta đang ở. Được rồi.

¹⁰⁰ Vậy thì, và tại đó ông ta đã hành quyết vì đạo người anh em tuyệt vời này, An-ti-ba, đã tử đạo ở đó.

¹⁰¹ Rồi ông thay đổi kỹ thuật của mình. Đầu tiên ông là kẻ bắt bớ những Cơ-đốc nhân. Ô, ông thật căm ghét đạo Cơ-đốc! Và chính ông là vua thầy tế lễ, về bản chất và dĩ nhiên là kẻ ngoại đạo. Sau đó ông đã thay đổi thái độ của mình và hợp nhất với Constantine.

¹⁰² Constantine luôn luôn được xem (và là bởi giáo hoàng ngày nay) là nguồn gốc của các Hiệp sĩ Columbus, bây giờ, ông đã đưa ra lời thề đẫm máu đó. Nhưng Constantine (tôi nói điều này với sự tôn kính và tôn trọng), theo cách đọc của tôi về nó từ lịch sử, đã chưa bao giờ trở lại đạo.

¹⁰³ Bây giờ, ông mơ một giấc mơ đêm nọ, rằng nếu ông...ông đã thấy một cây thập tự, và nói rằng bởi điều này ông sẽ thắng trận; và sự...bởi vì ông đã hứa ủng hộ cho những người Cơ-đốc, rằng ông sẽ là một Cơ-đốc nhân, nếu họ cầu nguyện cho ông để thắng trận chiến đó. Và tôi đã đứng bên chiếc cầu ở đó, nơi ông...chỗ phía bên kia cầu của họ, nơi ông ngủ, đã mơ giấc mơ này; và đã tỉnh dậy, và sơn một thập tự giá màu trắng trên những tấm khiên của ông và tất cả những chiến binh của ông. Và đó là nơi đã hình thành những Hiệp Sĩ Columbus dưới sự thống trị của Công giáo La-mã. Nhưng ông đã không bao giờ làm một điều gì có tính cách tôn giáo; điều duy nhất mà ông đã từng làm đã được viết trong lịch sử, như tôi đã từng thấy, là, ông đã đặt một cây thập tự trên nóc của Nhà thờ St. Sophia. (Hừ!) Tuy ông là một chính trị gia, và khi ông là hoàng đế La-mã vào lúc đó, ông và thầy tế lễ ngoại giáo này, cùng nhau, hợp nhất và đem vào hội thánh hâm hâm được gọi là đảng Ni-cô-la vào lúc đó. Cơ-đốc giáo, vốn đang dựa vào chức thầy tế lễ, và muốn có điều đó trong giáo hội của họ, mà chúng ta đã có những bài nghiên cứu sau này về hội thánh Ê-phê-sô, và vân vân, và—và về Si-miệc-nơ; đảng Ni-cô-la đó.

¹⁰⁴ Vậy thì đảng Ni-cô-la đã trở nên một...không phải là một “công đức” giống như nó đã có vào lúc ban đầu ở đây, nhưng đây là một “giáo lý.” Ở đây nó là một “công đức,” họ chỉ đang cố gắng để đưa nó vào; nhưng qua đây trong thời đại hội thánh thứ ba nó trở nên một “giáo lý,” những thầy tế lễ thượng phẩm, những con người quan trọng. Vẫn chưa gọi họ là giáo hoàng, bây giờ; nhưng anh em biết, họ được gọi, như là tổng giám mục, những con người quan trọng, nổi danh. Và giáo lý của họ đã có, thì, nó là hình thức.

¹⁰⁵ Họ đang đi ra khỏi Hội thánh được đầy dẫy Đức Thánh Linh, được Thánh Linh dẫn dắt. Người ta đã để họ đi ra trong thiếu số và gọi họ là “những kẻ dị giáo,” bởi vì họ không chịu đồng ý với người ta để có những giáo phái lớn này. Nhưng Hội thánh muốn được ở lại tự do dưới quyền thực thi công lý, dưới quyền phép của Đức Thánh Linh như Đấng Christ đã hứa với họ; Ngài sẽ ở cùng với họ, và đó là Vua của họ. Ồ! Vua của họ!

¹⁰⁶ Hội thánh chân thật đã không bao giờ thay đổi thái độ của mình, không phải bị cai trị bởi một ban bộ nào đó của—của...Tôi không biết anh em gọi họ là gì ngoài đó, những hồng y, giám mục và giáo hoàng, những người không thể sai lầm. Chúng ta tin có một Đấng không thể sai lầm, Ngài là Vua của chúng ta, Ngài là Chúa Jêsus Christ ở với chúng ta bây giờ trong hình thức của Đức Thánh Linh; Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, đang sống ở giữa vòng chúng ta, đang dẫn dắt chúng ta và chỉ đường cho chúng ta đến với dòng nước của Sự Sống, làm cho chính Ngài được biết; cho thấy, như Ngài đã làm giữa những vị thánh và những người tuận đạo ban đầu, rằng Ngài là Chúa Đức Chúa Trời của sự sáng tạo, chữa lành những người đau ốm, làm cho người chết sống lại, tỏ cho thấy những khả tượng, đuổi các quỷ ra.

¹⁰⁷ Không một lần nào tôi từng có thể lượm lặt được một điều, về tất cả những giám mục của giáo hội theo đảng Ni-cô-la đã hình thành tầng lớp hệ thống phẩm trật của La-mã, giáo hoàng; không một lần nào trong lịch sử chúng ta có được một hồ sơ lưu trữ của bất kỳ ai trong những giám mục đó đã từng khiến cho những kẻ chết sống lại, hay điều gì giống như thế, bởi vì Đấng Christ (sự sống lại) đã không ở trong tấm lòng họ. Họ đã củng cố

và đi lạc để lập một giáo phái, đã bán tháo quyền trưởng nam của họ. Nhưng Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống có quyền phép của Đấng Christ, giáo hội khác có những người trọng vọng trong đó; nhưng Hội thánh chân thật ở lại với Thánh Linh. Anh em hiểu không? Được rồi.

108 Bây giờ điều này... Vì vậy Constantine, để thống nhất đế chế của ông lại với nhau, đây là những gì ông đã làm. Ông ta đã lấy những người theo đảng Ni-cô-la đó, và đã đi đến với họ (là một hình thức của Cơ-đốc giáo). Anh em hiểu điều đó rõ ràng không? Họ là những Cơ-đốc nhân, cái gọi là; xưng là những Cơ-đốc nhân, mà không có Đức Thánh Linh.Ồ, tôi ao ước điều đó thấm sâu vào để anh em sẽ không bao giờ để nó đi khỏi. Hiểu không? Đó là những Cơ-đốc nhân, những Cơ-đốc nhân thuộc giáo phái, không có Đức Thánh Linh. Họ là những người Cơ-đốc trên danh nghĩa, họ là Cơ-đốc nhân bởi sự hợp lại cùng nhau, họ nhận tiệc thánh, họ giữ các nghi thức; nhưng, đã khước từ vai trò lãnh đạo của Đức Thánh Linh. Họ không có những dấu kỳ phép lạ ở giữa vòng họ, họ tuyên bố những điều đó là ở trong quá khứ; rằng họ phải thiết lập một giáo hội cho một triều đại. Chúng ta sẽ đi vào đó trong một phút, là loại triều đại gì. Hiểu không?

109 Vậy thì, vì vậy lúc đó Hội thánh Đức Thánh Linh phải giữ chính mình tránh xa khỏi những điều như thế. Nhưng, ở Bết-găm, tất cả điều đó được nói cho *thiên sứ* của hội thánh Bết-găm. Hiểu không? Bởi vì Đó là trách nhiệm của người để làm điều này lúc bấy giờ.

110 Nhưng Constantine không quan tâm đến Cơ-đốc giáo, ông ta muốn mang đến những tổ tiên ngoại giáo của mình, giáo hội ngoại giáo của ông ta. Và Lao-đi-xê đã cầm rẽ và...hay đảng Ni-cô-la đã cầm rẽ và ăn vào đất La-mã và đã tạo nên một sự phôi trương vĩ đại, và nhiều người trong dân chúng là những tín đồ Cơ-đốc (tạm gọi là), hình thức. Và Hội thánh chân thật ở trong thiểu số; đã có và đã luôn luôn như vậy! Tôi sẽ đợi một phút, để cho điều đó thấm thật sâu. Hiểu không?

111 Hãy nhớ, Hội thánh chân thật đã và đang luôn luôn là một nhóm nhỏ bị xô đẩy ra khỏi những giáo hội khác. Hội thánh chân thật không bao giờ được tổ chức bởi vì nó không phải là

một tổ chức, nó là Thân Thể máu nhiệm của Chúa Jêsus Christ đang sống trên đất, Đức Thánh Linh đang vận hành trong những thuộc viên này. Vì vậy anh em không thể tổ chức Đấng Christ, anh em không thể làm điều đó. Tôi muốn anh em nắm giữ điều đó về Thời đại Lao-đi-xê, bây giờ. Và hãy nhớ điều đó và giữ nó bởi vì mỗi Lời tôi giảng đều ở trên cuộn băng này. Và bây giờ hãy nhớ, hãy giữ điều đó ở trong tâm trí: Hội thánh chân thật của Đức Chúa Trời đã không bao giờ được tổ chức.

¹¹² Giáo hội Công giáo là tổ chức đầu tiên đã từng được biết trên thế giới, chưa bao giờ trước đó đã từng có một tổ chức, và nó—nó là “giáo hội mẹ” như những người Công giáo bảo nó nói vậy. Nó là “giáo hội mẹ.” Mẹ của những giáo hội tổ chức. Kinh Thánh nói nó là vậy, vì vậy anh em không thể cãi điều đó khi họ nói đó là “giáo hội mẹ,” thì nó là “giáo hội mẹ.” Nó đã được mô tả trong Khải huyền 17, chúng ta sắp đến với nó ngay. Được rồi.

¹¹³ Vậy thì, vì vậy Constantine, với điều này ghi trong trí của mình để làm mạnh thêm đế chế của ông (như La-mã đã luôn luôn làm, nắm giữ chìa khóa đối với thế giới), ông ta phải mang những ý tưởng ngoại giáo của mình và lấy những ý tưởng Cơ-đốc, và cách nào đó hợp nhất chúng với nhau, hàn gắn điều này vào nhau và tạo nên chính ông ta một đế chế vô tiền khoáng hậu. Hiểu không? Bởi vì rằng ông là...Điều đó sẽ làm cho ông ta thành kẻ cai trị vĩ đại nhất trên thế giới, Constantine.

¹¹⁴ Và còn về sự trở lại đạo: ông là—ông là một chính trị gia, nhưng không phải là một thánh đồ của Đức Chúa Trời, như vài người trong họ cố để tôn ông. Ông không phải! Chưa hề có một điều nào ông đã từng làm thậm chí nghe có vẻ giống Cơ-đốc giáo đối với tôi. Vì vậy trên một trong những nhà thờ Ni-cô-la ông đã đặt một cây thập tự; còn về bất kỳ điều gì khác mà ông đã từng làm trông giống Cơ-đốc giáo, tôi chưa bao giờ thấy nó; trừ phi ông...đêm đó ông đã vẽ trên những tấm khiên của mình, giống như ở đó, bởi vì ông đã có một giấc mơ, những Cơ-đốc nhân cầu nguyện cho ông để ông sẽ thắng trận chiến.

¹¹⁵ Vậy thì, rồi điều đó sẽ làm mạnh thêm đế chế của ông. Và rồi để làm điều này, ông đã mang vào những nghi lễ ngoại giáo vào trong giáo hội Cơ-đốc giáo theo Ni-cô-la. Tôi sẽ gọi đó là giáo hội

giáo phái nghi thức đó đang hình thành. Ông ta đã mang những lễ nghi ngoại giáo vào giáo hội Ni-cô-la này, và đó là sự sinh ra của đạo Công giáo.

116 Bây giờ, thưa anh em, tôi đang trích dẫn lịch sử. Tôi có hàng ngàn những người bạn Công giáo, và họ cũng là những người bạn như những người Tin Lành. Nhưng những người Tin Lành không thể la lên, cứ đợi cho đến đêm nay trôi qua, đây. Thấy không? Anh em sẽ thấy họ làm chính điều như vậy. Cái nồi không thể gọi cái ấm “dính mỡ.” Đây, bởi vì nó cũng chỉ giống như vậy mà thôi, cùng một linh ở ngay giữa vòng họ. Và rồi anh em sẽ hiểu được tại sao tôi luôn luôn lên án điều đó. Bởi vì nó sai trật! Chính Thánh Linh ở trong tôi, nếu tôi cố gắng, và điều gì đó ở trong tôi kêu gào lên, tôi thật không thể giữ yên lặng về nó, luôn luôn có. Họ gọi...

117 Những vĩ nhân, những lãnh tụ tôn giáo vĩ đại đã bảo tôi, “Anh sẽ hủy diệt chức vụ của mình. Anh Branham à, anh đang làm các thứ,” nói, “đó—đó không phải là việc của anh. Đức Chúa Trời kêu gọi anh để cầu nguyện cho người đau ốm.”

118 Đức Chúa Trời kêu gọi tôi để làm nhiều hơn là cầu nguyện cho người đau. Người đau chỉ là một điều mà tôi có thể nắm bắt được sự chú ý của dân sự, và chỉ thế thôi; người đau, cầu nguyện cho người đau chỉ là một điều nhỏ. Hiểu không? *Sứ điệp* là những gì mà chúng ta đang nói về. Những điều đó đang quay trở lại; đau ốm, một người, một người đau ốm có thể được chữa lành và chết trở lại. Nhưng một người được sinh bởi Thánh Linh Đức Chúa Trời có Sự sống Đời đời. Vì vậy Đức Chúa Trời không đi dạo quanh chữa lành những người đau ốm giống như thế. Ân tứ đó ở ngay trong hội thánh để phục vụ cho thân thể địa phương; nó ở trên một người nào đó, rồi đến người khác, và rồi người khác, rồi người khác. Hiểu không? Đó, những ân tứ, chỉ đi qua hội thánh. Nhưng Nó còn hơn thế nữa, và tôi hy vọng anh em nắm bắt được Nó. Được rồi.

119 Sự sinh ra của đạo Công giáo, để làm điều này, thu hút sự—sự chú ý của những Cơ-đốc nhân và cả sự chú ý của những người ngoại giáo, gắn chặt chúng lại với nhau và tạo thành một giáo hội.

¹²⁰ Ô, tôi ao ước mình có điều đó ngay bây giờ, một mẫu giấy người nào đó đã đặt lên đây đêm nọ. Tôi định mang nó đi, và tôi lại quên; rất nhiều thứ đang nằm khắp nơi trong căn phòng ở đó. Họ đang làm chính điều giống như vậy ngay bây giờ, và anh em đã khởi đầu nó khi bầu ra con người vừa rồi anh em đã chọn. Bây giờ họ đang làm việc để thậm chí tìm ra một quyển Kinh Thánh không làm tổn thương Công giáo, không làm tổn thương người Do-thái, hay Tin Lành. Họ đang làm chúng trở thành một quyển Kinh Thánh sẽ thích hợp cả mọi sự. Anh em há không thấy được sự quý quýet của một Constantine khác chăng? Lịch sử chỉ đang lặp lại chính nó. Bây giờ, anh em thấy đó, và tôi đã có...Anh em đã nghe tôi đọc nó đêm nọ, phải không? Và tôi—tôi đã để nó nằm ở nhà, và họ đã làm việc về điều đó trong một thời gian dài.

¹²¹ Bây giờ họ nói, “Vào năm ’62 họ sẽ...” Và để ý rằng Giáo hoàng Jones XXII đã đến...yêu cầu tất cả giáo hội con gái nhỏ hãy quay trở về nhà với giáo hội mẹ. Đừng lo, nó sẽ. Họ sẽ! Nó sắp, họ đã quay trở lại rồi. Họ không phải quay trở lại, họ đã có mặt tại đó bây giờ rồi.

¹²² Giống như tôi đã nói, “Đất nước này nói, ‘Ồ, nếu Ông Kennedy đắc cử, những người Công giáo sẽ tiếp quản.’” Tiếp quản à? Họ đã làm điều đó cách đây lâu rồi mà anh em chẳng biết gì về điều đó. Ai trả lương cho những giáo sư của họ? Họ nhận những điều này để đưa đến các trường học của họ, và giảng dạy giáo lý Công giáo ngay trong trường học như thế nào? Và anh em là những người đóng thuế cho điều đó.Ồ, ở ngay dưới mũi anh em, đấy, giống như thế.Ồ, chao ôi, ông ta đã làm việc hay làm sao! Và Kinh Thánh nói rằng ông ta sẽ chiếm lấy nó bởi những lời tâng bốc, và ông ta quả đã làm được; đấy, đúng vậy; xem đó, trả tiền thuế chẳng cho cái gì cả. Vì vậy, ồ, có thật nhiều điều có thể được nói ở đây. Tôi sẽ chỉ phải cắt bớt những điểm nhỏ, và quay lại lần nữa để chọn ra.

¹²³ Để khiến cho điều này hoạt động, Constantine đã lập nên nhiều sự giải trí trần tục để thu hút sự chú ý của cả những người ngoại giáo và những Cơ-đốc nhân vào trong giáo hội. Anh em có tâm trí thuộc linh không? Anh em đang suy nghĩ không? Đó

chẳng phải là Sứ điệp Thời đại sao? Giáo hội có những trò chơi đánh bài, các buổi tiệc tùng, tặng các xe hơi, và chỉ để cho họ pha trộn vào với nhau, hợp nhất quyền lực đó lại với nhau cho đến lúc họ có thể ở trong một vị thế mạnh mẽ, chỉ ngay ở đây.

¹²⁴ Bây giờ, đó là lịch sử, người nào đó không có—không có mục đích vụ lợi, họ chỉ đang nêu ra những gì đã xảy ra. Nhưng ông ta đã làm điều đó, đã thống nhất giáo hội lại với nhau bởi tổ chức những cuộc giải trí trần tục, để mang giáo hội Ni-cô-la lại với nhau. Vậy thì hãy nhớ, ông ta không thể chạm đến được Hội thánh tái sinh đó. Không, thưa quý vị, không bất kỳ ai trong họ. Nhưng giáo hội nghi thức Ni-cô-la sa ngã vì nó.

¹²⁵ Và chúng ta có những gì trong những giáo hội Tin Lành của mình? Những bữa xúp tố, các sự giải trí, trượt băng, (Ồ, chao ôi!) bán quần áo cũ, và mọi thứ khác, đấy. Vậy thì, anh em biết đó là sự thật. Ồ, vậy thì, nếu đó—nếu đó là Lời Đức Chúa Trời, thưa các bạn, thì nó là Lẽ thật. Và hết thảy các giáo hội Tin Lành đều phạm tội! Hiểu không?

¹²⁶ Vậy thì, chưa bao giờ là kế hoạch của Đức Chúa Trời để—để có những buổi ăn xúp khuya và những buổi khiêu vũ trong những tầng hầm, tất cả những thứ đó đang diễn ra, để trả lương cho mục sư và các thứ. Nếu dân sự chỉ được dạy để trả những phần mười của họ, thì đó sẽ là tất cả sẽ có với nó. Đó là kế hoạch của Đức Chúa Trời. Song Đức Chúa Trời có một kế hoạch, nhưng con người lại muốn làm kế hoạch riêng của mình, lai tạp kế hoạch của Đức Chúa Trời. Đúng rồi.

¹²⁷ Bây giờ, trong việc thực hiện điều này, họ đã hợp nhất và làm cho ban đầu...sau đó, đã hình thành giáo hội Công giáo ban đầu. Sau đó tại Giáo hội nghị Nicene vĩ đại đầu tiên...Khi tôi đọc điều đó, tôi chỉ biết quỳ xuống. Giáo hội nghị Nicene vĩ đại đã xảy ra vào năm s.c. 325, tất cả họ được mang vào cùng nhau, những vị giám mục và các bậc tiền bối của đức tin Cơ-đốc đã được mang vào cùng nhau tại Nicaea. Đó là lý do tại sao nó được gọi là Giáo hội nghị Nicaea, vào năm s.c. 325. Và khoảng một ngàn năm trăm đại biểu đã đến dự hội—hội—hội nghị, hay hội đồng, khoảng một ngàn năm trăm đại biểu, và số tín đồ dự đông gấp năm các giám mục (trong đoàn đại biểu); tuy nhiên, thông qua đảng Ni-cô-la

(những người hình thức lạnh lùng) và kế hoạch chính trị của Constantine, họ đã thắng phiếu Hội thánh chân thật và giành chiến thắng, và đưa ra những giám mục và những thánh chức của con người; lấy đi—đi Đức Thánh Linh khỏi buổi nhóm, và đặt nó trên những giám mục, hồng y, và các giáo hoàng, và đại loại như vậy.

128 Cùng lá bài gian lận mà đảng Dân chủ đã chơi trong lần bầu cử vừa rồi này! Vậy thì, đúng thế. Bây giờ, chúng ta không...Tôi sẽ...Và những đảng viên Cộng hòa sẽ thật thấp hèn như vậy. Nhưng tôi đang nói về một điều mà họ đã chứng minh (Edgar Hoover) ở California, và nhiều nơi khác: họ đã đặt những máy bỏ phiếu đó chỗ mà anh em bỏ phiếu cho Ông Nixon, anh em phải đồng thời bỏ phiếu cho—cho Kennedy. Ông ta đã không có một cơ hội. Ồ, bây giờ họ chứng minh điều đó “sai,” thế thì tại sao họ không làm điều gì đó về nó? Chúng ta đang sống trong thời đại ấy, vậy đó, chúng ta đang ở thời đại cuối rồi. Họ biết điều đó, họ chứng minh rằng họ không ngay thẳng, và bây giờ họ sẽ không làm điều gì về nó cả.

129 Đó là một sự trang bị gian lận ở đó, và đây lại là sự sinh ra của nó một lần nữa: để đi vào trong một người nào đó, trên một giáo lý nào đó; giáo lý Ni-cô-la, mà một thời chúng chỉ là một—một *việc làm*, bây giờ nó trở thành một “giáo lý.” Những ngày của Al Smith nó là một *việc làm*, nhưng bây giờ nó là một “giáo lý.” Ừ-m, ừ-m. Bây giờ nó ở đây, nó ở trên chúng ta. “Ồ, ông ta sẽ trở thành một vị tổng thống xuất sắc nhất,” chẳng chút nghi ngờ nào trong đầu của tôi về chuyện đó; một cách chắc chắn, cho nhiệm kỳ kế tiếp đó, cho đến lúc ông ta có thể được hợp nhất vào, lấy những người ngoại giáo này và những nghi thức Cơ-đốc hợp nhất vào với nhau.

130 Những giáo hoàng, hồng y giáo chủ, họ đang nghiên cứu những quyển Kinh Thánh, để mang nó lại với nhau. Tổng giám mục của Anh quốc, tổng giám mục Canterbury, tôi đã gặp ông, đã bắt tay ông, trò chuyện với ông, chính tôi, khi tôi có mặt tại Anh quốc; xà cạp quần thẳng gần lên hông của ông, và (Ồ!) hầu như là một kiểu người ăn mặc buồn cười. Nhưng ông đã đi thăm

viếng giáo hoàng, lần đầu tiên họ thăm viếng nhau trong hàng trăm năm. Đó là gì? Chúng ta đang ở trong thì giờ cuối cùng!

¹³¹ Đó là lý do tôi đang đứng ở đây tối nay thay vì ở ngoài đây trên bục giảng nơi nào đó khác cố gắng rao giảng và cầu nguyện cho những người đau. Và tôi không thể gặp gỡ tất cả họ trên các bục giảng (những sứ điệp này lặp đi lặp lại), và đó là lý do chúng ta đang thu Nó vào băng và gửi Nó ra thế giới, để họ có thể được cảnh báo và quay lại với Đức tin.

¹³² Thậm chí vào cuối thời đại Cơ-đốc, Giu-đe, trước khi Sách Khải huyền đã được viết; Thánh Giu-đe được cho là người em (em cùng mẹ khác cha) của Chúa Jêsus, nói, “Tôi khuyên anh em vì Đức tin mà tranh chiến là đức tin đã truyền cho các thánh đồ một lần.” Rồi họ đã bắt đầu đi chệch khỏi điều đó, sau sự chết của Chúa Jêsus. Và bây giờ tối nay nó càng đi xa bao nhiêu? Thấy đó.

¹³³ Bây giờ, Giáo hội nghị Nicene đầu tiên này, và đó là vào năm s.c. 330...325. Khoảng một ngàn năm trăm đại biểu và các giám mục đã tham dự cuộc họp, nhưng họ đã thắng thế, trong hội nghị đây sương mù, bão tố đó. Và họ đã thắng thế, và bỏ phiếu mà trong đó đảng Ni-cô-la đã tiếp quản, và đó là nắm lấy...tất cả giáo hội, và đặt nó dưới sự giám sát của các giáo hoàng hay—hay các giám mục, hay điều gì đó; lấy quyền lực từ Hội thánh và trao nó cho những giám mục, để các giám mục cai trị Hội thánh và là những người duy nhất được nói bất kỳ điều gì về Nó.

¹³⁴ Anh em có để ý trong giáo hội Công giáo hôm nay không? “Anh em không thể đọc quyển Kinh Thánh đó, đó là không phải dành cho anh em thông giải nó. Đó là giám mục.” Thấy nó đến từ đâu không? Bây giờ anh em có thể thấy những gì đảng Ni-cô-la thực sự đã có trước khi nó bắt đầu kêu the thé và bò vào. Nó đã được sinh ra ngay ở đó. Đúng vậy. Và đó là một hình thức của Cơ-đốc giáo; vẫn còn xảy ra!

¹³⁵ Và rồi những loại Tin Lành ngay sau đó. Kinh Thánh, trong Khải huyền 17, nói, “Mẹ và những người con gái.” Ý Chúa, chúng ta sẽ đi đến đó sau một lát. Bây giờ anh em lưu ý ngày nay cũng vậy, họ đã tiếp quản. Constantine đã sử dụng chiến lược của Ba-la-am.

136 Bây giờ, tôi muốn anh em lắng nghe thật kỹ như có thể được. Vậy thì, Ngài đã phán ở đây, trong Kinh Thánh ở đây, “Hãy giữ chặt đức tin của Ta.” Bây giờ:

...có vài điều quở trách người, vì tại đó người đã... người...vì người có kẻ theo họ... (không phải những người này ở đây, nhưng ở đó; họ đã có chúng, “người có chúng trong—trong hội thánh Bết-găm,” đấy) ...giữ theo đạo—đạo Ba-la-am, người ấy dạy Ba-lác đặt hòn đá ngăn trở trước mặt con cái Y-sơ-ra-ên, đặng đổ chúng nó ăn thịt cúng thần tượng, và rủ ren phạm những điều dâm loạn.

137 Bây giờ, Constantine đã sử dụng cùng một chiến lược mà Ba-la-am đã làm. Họ đã có một cuộc họp sau cuộc họp hội đồng này ở đây mà các giám mục đã được đặt để trên các giáo hội, và vân vân, để cai quản nó, và lấy tất cả quyền lực từ giáo dân, “Và họ không nghĩ đến bản thân, cũng chẳng có bất kỳ quyền gì để thông giải những câu Kinh Thánh.” Và tất cả là để cho những linh mục, là thực hiện sự thông giải lời Kinh Thánh.

138 Cuối cùng, sau một thời gian ngắn, họ đã tạo nên một linh mục *chủ*, và họ...một người đại diện, là giáo hoàng. Nhưng bây giờ họ đã đến chỗ mà họ đặt nó, “tất cả sự—sự thông hiểu thuộc về linh mục, và hội chúng không phải đọc Kinh Thánh, họ không phải làm bất kỳ điều gì;” và, thành thật mà nói, họ...Kinh Thánh bị giữ khỏi họ. Và vậy thì họ—họ đã chiếm lấy tất cả cho chính họ và đã được bỏ phiếu như vậy với chúng ta vì nó trông có vẻ tốt đẹp.

139 Nó trông có vẻ tốt đẹp bởi vì họ giàu có, và vân vân, và ông đã cho...Tại cuộc họp vĩ đại này, khi ông ta kêu gọi tập họp lại, Constantine đã tặng cho những giám mục những tòa nhà xinh đẹp; ông ta nắm giữ một số tiền và—và tất cả những nơi vĩ đại này của...giống như những tòa nhà, ông ta đã tặng những thứ này cho giáo hội, để họ có thể sử dụng chúng như—như là những ngôi nhà thờ. Ô, chúng là những tòa nhà xinh đẹp, tất cả đều được trang hoàng, và vân vân, vì vậy ông đã tặng chúng cho giáo hội.

¹⁴⁰ Bên cạnh đó, ông ta đã trang phục cho những giám mục này với những chiếc áo bào to lớn, áo lót và những đồ mặc bên trong. Và bên cạnh đó, ông đặt họ lên trên...hay xây một bệ cao giống như thế này, đặt họ lên đó giống như một thần tượng. Bên dưới chúng, ông làm những bàn thờ bằng cẩm thạch, bên dưới. Và ông đã thực hiện tất cả sự cải đạo này, từ ý tưởng ngoại giáo, qua đó, và đưa Cơ-đốc giáo vào nó bằng cách lấy giám mục của họ. Thấy đó, họ chỉ lấy thần tượng xuống và dựng giám mục lên. Thấy đó, làm cho ông thành một bàn thờ, điều giống như vậy, làm ông thành một vị thần. Lập giám mục lên, và ông có tất cả quyền hạn, họ mặc y phục cho ông và làm cho ông trông giống như một vị thần. Thay vì mặc cho ông giống như những vị thần ngoại giáo của họ, họ mặc cho ông ta một chiếc áo choàng giống như Chúa Jêsus đã mặc. Hiểu không? Và họ làm cho ông ta cứ trông giống như một thần tượng đang ngồi ở đó.

¹⁴¹ Ồ, anh em có thể tưởng tượng kẻ ngoại giáo đó nói như thế nào, “Ồ, ta có thể hành động vì điều đó, có người nào đó có thể nói trở lại với chúng ta. Chúng ta đã nói chuyện với một thần tượng, nhưng người này có thể nói lại với chúng ta.”

¹⁴² Những người Cơ-đốc suy nghĩ như thế nào, “Ồ, điều đó tốt thôi. Bây giờ chúng ta có thể làm bất kỳ điều gì chúng ta muốn vì đó là thần của chúng ta. Chúng ta có thể chỉ...Chúng ta có thể trò chuyện với người, người có thể bảo lại cho chúng ta điều gì để làm. Nếu chúng ta phạm tội, chúng ta sẽ nói cho người hay về chuyện đó, tặng cho người chút gì đó, và một chút...làm buổi cầu nguyện đặc biệt nhỏ hoặc thứ gì đó; và điều đầu tiên anh em biết, chúng ta sẽ ổn thôi, và quay trở lại và cảm thấy tự do trở lại. Không phải lo lắng về điều gì.”

¹⁴³ “Ồ, điều đó trông tốt đẹp.” Chắc chắn! Nó vẫn còn tác dụng đối với tâm trí xác thịt, nhưng anh em sẽ không bao giờ xen điều đó vào một người con đã được tái sinh của Đức Chúa Trời. Họ không bao giờ có thể làm điều đó. Vì người ấy biết Đấng mà mình tin và tin chắc rằng Ngài sẽ có thể giữ gìn những gì mà được giao phó cho Ngài đến ngày đó. Và quên đi những điều xảy ra trong quá khứ, chúng ta bươn tới phía trước với đích của sự kêu gọi trên cao trong Đấng Christ. A-men! Ồ, tôi thật biết ơn biết bao!

144 Bàn thờ bằng cẩm thạch ở dưới ông ta, được dựng lên ở đây, được trang hoàng thực sự, một nhà thờ đẹp.Ồ, chao ôi, tất cả chúng đều thích hợp với nhau. Được rồi. Và bàn thờ này đã được đặt lên, bàn thờ cẩm thạch này, đẹp đẽ. Anh em nên xem chúng đi, giống y như vậy. Bàn thờ này được khảm với vàng, và các hạt châu, ngọc. Xinh đẹp! Nó rất thích hợp với đảng Ni-cô-la và những kẻ ngoại giáo. Thấy những gì ông đã làm không? Ông ta đã lấy những lễ nghi ngoại giáo, những ý tưởng ngoại giáo; và nhận lấy Cơ-đốc giáo, những sự nghi thức lạnh lùng mà chẳng biết gì hơn, chẳng có Đức Thánh Linh để dẫn dắt họ khác đi; và làm cho họ là một vị thần ở đây trên đất, và làm nên một bàn thờ cho họ, và một vị thần ngự tại đó để tha thứ những tội lỗi của họ. Anh em có thiêng liêng không? Anh em hiểu tôi có ý nói gì không? Thấy nó là gì không? Một sự tha tội trên trái đất.

145 Tôi không đang trích điều đó từ tâm trí của mình, đó là lịch sử. Đưa ra cho anh em một trang và số của lịch sử thiêng liêng, cũng y như tôi có thể nói cho anh em về George Washington, và Abraham Lincoln, và Trận Chiến Gettysburg, và vân vân. Chắc chắn, tất cả những điều đó là lịch sử tôi đang trích ra đây.

146 Bây giờ, thế thì đó là điều rất thích hợp...không phải là cho Hội thánh được tái sinh này đâu. Không, thưa quý vị!Ồ, khi họ đặt một người trên đó bây giờ, là giám mục đứng đầu, học thuộc lòng những lễ nghi, dĩ nhiên điều đó đuổi Phúc Âm Trọn vẹn ra ngay khỏi nó. Nó làm cho đến ngày nay. Các thời đại được mang sang, chỉ phủ qua, đấy; một hình thức khác, một thời khác.Ồ, khi họ đặt một nhân vật tai to mặt lớn lên trên đó giống như một vị thần, và ông ta đã có một vài lễ nghi đã nói.

147 Và lưu ý rằng những người ngoại giáo đã cầu nguyện với những tổ tiên đã khuất của họ. Còn giáo hội Tin Lành sẽ đứng lên và nói, “Tôi tin vào Giáo hội Công giáo La-mã Thánh và sự thông công của các thánh đồ.” Anh em Giám Lý hãy che mặt mình đi, những người Trưởng Lão, và tín đồ Lutheran. Bất kỳ điều gì làm trung gian với người đã chết là thuyết duy linh! Chắc chắn. Nhưng, bây giờ, người Tin Lành không thể nhạo cười người Công giáo, họ làm giống như vậy, làm cho sự xưng nhận đầy đủ mọi sự này mà anh ta tin điều giống như vậy; chịu báp-têm ngay

trở lại vào trong giáo hội Công giáo bởi phép báp-têm bằng nước của người ấy, từ chối và làm trò cười những người cố gắng sống đúng điều đó; đi nhà thờ và thấy những người đang la lớn dưới quyền phép của Đức Chúa Trời, và đứng bên ngoài và làm trò cười về Nó. Tất cả điều đó.

148 Thấy đó, các linh không chết; người ta chết, nhưng các linh thì không. Hiểu không? Đức Thánh Linh, Điều đó không thể chết. Điều đó ở trong Chúa Jêsus, bây giờ Điều đó ở trong Hội thánh Ngài; sẽ luôn luôn ở cho đến lúc Ngài đến vì Hội thánh của Ngài, vì Đó là một phần của Ngài. Hiểu không? Mặc dầu những kẻ bất bớ, họ—họ đã làm trò cười trong ngày đó, họ vẫn còn sống ở đây hôm nay. Đức Chúa Trời đưa người của Ngài đi nhưng không lấy Thánh Linh của Ngài khỏi địa cầu. Ma quỷ lấy người của hắn đi nhưng không bao giờ linh ấy ra khỏi trái đất.

149 Những thầy tế lễ đó đã tán thành cái chết của Chúa Jêsus, bảo rằng Ngài là “thầy bói,” hay “ma quỷ,” họ là những người sùng đạo như tất cả những người sùng đạo có thể làm. Đúng vậy. Họ biết Kinh Thánh đó từng chi tiết, nhưng họ không biết sự thông giải thật đối với Nó. Họ có ý tưởng riêng của họ, và họ không chịu lắng nghe bất kỳ điều gì khác. Và rồi họ đã nhìn thấy Ngài và biết...Làm thế nào họ lại không thấy rằng Chúa Jêsus hội đủ mọi điều mà các vị tiên tri đã từng nói về Ngài? Nhưng họ đã bị mù. Và Đức Chúa Trời phán Ngài đã làm mù mắt của họ vì một mục đích, để chúng ta có thể có cơ hội được cứu rỗi.

150 Bây giờ Kinh Thánh đã tiên đoán lần nữa rằng Ngài sẽ...rằng chúng ta đang ở trong Thời đại Ngũ tuần này, thì “lòa lổ, khốn khổ, mù lòa, mà không biết điều đó.” Đó là tình trạng của hội thánh, Phi-la-đen-phi. Ô, anh em những người Báp-tít, Trưởng Lão hình thức, và những người Ngũ Tuần! Xem đó, anh em đấy. Đôi khi tôi không có ý nói điều đó cho anh em đang ngồi ở đây; tôi giảng trên băng ghi âm, anh em biết đấy, và tôi biết nó đang đi đâu. Hiểu không? Hãy ăn năn! Hãy quay lại với Kinh Thánh! Hãy quay trở lại với Đấng Christ!

151 Được rồi, nhưng đó là những gì đã xảy ra, Phúc Âm Trọn Vẹn bị đẩy ra ngoài. Các dấu kỳ phép lạ trong hội thánh bị trục xuất, và khi nhóm có Đức Thánh Linh bị dứt phép thông công giữa

những người khác, thì họ chối rằng đã có một thời như vậy. Và đó là vào lúc...Và ngày nay họ cũng làm giống như vậy! Chính xác. Anh em không thể thấy được linh của nó chẳng? Như tôi đã bảo cho anh em; lúc ban đầu, hãy mặc lấy suy nghĩ thuộc linh của mình, hãy để cho Đức Chúa Trời mở toang lòng của anh em. Đừng có thành kiến, hãy ngồi và lắng nghe; hãy nói, “Đức Thánh Linh ôi, xin khải thị cho con. Con thấy nó, nó đấy.”

¹⁵² Các nghi lễ. Ở đâu? Những người Báp-tít, Trưởng Lão, thậm chí những người Ngũ Tuần, chỉ trở nên nghi lễ tôn giáo. Điều duy nhất họ làm là đánh đàn piano, *điều gì đó khác*, nhảy lên xuống một lát; ngay khi đàn piano dừng lại: *Brrrrr!* Đi ra, lừa phỉnh, ăn cắp, nói láo, mọi điều khác. Nhưng người thật...Và đủ nóng giận đến nỗi ẩu đả nhau chí tử, nói chuyện phiếm về mọi người và mọi thứ. Hiểu không? Thế đấy. Không những Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Công giáo, mà còn cả giáo hội Ngũ Tuần trong Thời đại Lao-đi-xê tại đây.

¹⁵³ Ồ, tại sao anh em không quay trở lại những gì mà bậc tổ phụ của anh em đã có? Tại sao chúng ta không quay lại với ngũ tuần thực sự để nên thánh và đầy đầy Đức Thánh Linh, hầu cho đem Đấng Christ đến cho chúng ta? Đó là những gì chúng ta cần. Được rồi. Vậy thì, ngày nay cũng vậy!

¹⁵⁴ Bây giờ, từ *Bet-găm* có nghĩa “kết hôn.” Chính từ *Bet-găm* có nghĩa “kết hôn.” Cơ-đốc giáo (đó là phía đảng Ni-cô-la, mặt hình thức) đã kết hôn với nhà nước, với những nghi lễ ngoại giáo. Các nghi lễ ngoại giáo! Và đó là sự sinh ra của giáo hội Công giáo trong thời đó.

¹⁵⁵ Bây giờ, ai cũng biết rằng giáo hội Công giáo đã được ra đời tại Giáo hội nghị Nicene. Trước đó, nó được gọi là “đảng Ni-cô-la” bởi Đức Chúa Trời; mà có nghĩa là *Nicko—Nicko*, “chinh phục,” đắc thắng hay đánh bại giáo dân. Và khi họ làm điều đó, họ đã không muốn Đức Thánh Linh ở giữa vòng dân sự; và *các mục sư*, có nghĩa là “những người chặn bẫy,” để cho Đức Thánh Linh...

¹⁵⁶ Anh em nói, “Ồ, há một linh mục không thể là một người chặn bẫy sao?” Loại thức ăn gì ông ta đang nuôi anh em? Anh em có cùng những kết quả mà họ đã có, vào Ngày lễ Ngũ tuần không? Chắc chắn là không! “Kính mừng Ma-ri,” ai đã từng thấy

điều đó tại lễ Ngũ tuần? Những tuần lễ chay, tất cả những sự rảy nước, đổ nước, sử dụng Đức Chúa Trời ba ngôi (“Cha, Con, Thánh Linh”), anh em từng nhận được điều đó ở đâu vào lễ Ngũ tuần? Chúa Jêsus phán, “Hãy để cho nhà Y-sơ-ra-ên biết một cách chắc chắn, Đức Chúa Trời đã tạo nên chính Chúa Jêsus không hề thay đổi này, đáng mà các người đã đóng đinh trên thập tự giá, là cả Chúa và Đấng Christ.” Đúng thế. Chúng ta có được những điều đó ở đâu? Đó là một đảng Ni-cô-la bắt đầu, và hình thành đạo Công giáo.

¹⁵⁷ Bây giờ anh em nói, “Ồ, tôi chắc chắn vui mừng rằng tôi không ở giữa họ.” Vậy thì đừng có chắc chắn quá. Hiểu không? Bây giờ hãy nhớ: Cơ-đốc giáo, đảng Ni-cô-la. Bây giờ anh em hiểu được câu chuyện đó không? Hãy lắng nghe kỹ lưỡng trước khi chúng ta đi xa hơn. Tôi muốn anh em hiểu được nó nếu chúng ta ở lại đây cho đến giữa đêm. Vì thế, ừ-m...vì thế...bởi vì, thưa anh em, đó là linh hồn của anh em! Anh em có thể nói, “Ồ, tôi thuộc về...” Đó không phải—không phải thế. Nếu anh em không có Đức Thánh Linh, thưa anh em, tôi không quan tâm anh em thuộc về bao nhiêu giáo hội, anh em bị hư mất. Nếu anh em không được sinh lại bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, bằng phép báp-têm của Đức Thánh Linh, anh em bị hư mất; vì anh em không có Sự sống Đời đời, và Sự sống Đời đời là điều duy nhất mà Đức Chúa Trời sẽ làm sống lại, vì đó là sự sống duy nhất mà còn lại.

¹⁵⁸ Nếu một hạt bắp...như tôi đã trích dẫn ở đây, buổi phát thanh Giờ Nông Nghiệp. Bao nhiêu anh em còn nhớ Anh Spurgeon thân yêu, nhà truyền giảng Giám Lý tại Henryville? Một nhân vật xưa tuyệt vời. Chúng tôi đang ngồi tại máy bán kem tự động tại quán Red Furnish, một ngày kia, ăn kem; và chúng tôi đang trò chuyện về một buổi nhóm mà tôi đã có trên đó, và Giờ Nông Nghiệp đang phát thanh. Và Red có chiếc—chiếc loa nhỏ được bật lên, và của... của chiếc ra-đi-ô của ông đặt ngoài đó. Và họ đang nói nơi nào đó...dĩ nhiên sứ điệp đang đến từ Louisville. Nhưng Câu lạc bộ 4-H đã có—đã có một cái máy có thể sản xuất ra một hạt giống bắp mà họ có thể bỏ can-xi, và dầu khí, và mọi thứ vào trong bắp, và làm cho nó trông thật hoàn toàn giống như nó đã được tạo nên từ...

¹⁵⁹ Câu lạc bộ 4-H đã có nó, khoa học đã làm nó hoàn hảo để hấp trông rất thật đến nỗi anh em có thể lấy một nắm ra khỏi bao tải đã được trồng trên cánh đồng, một nắm ra khỏi bao mà máy đã sản xuất ra, và ở trên đây (cái mà máy đã sản xuất) sẽ tạo nên cùng một loại những bánh hấp, bánh mì hấp. Và thực sự anh em có thể đem chúng xuống phòng thí nghiệm và cắt chúng ra, các hạt, anh em không thể phân biệt được giống này với giống kia. Có cùng lượng dầu khí, cùng—cùng số lượng can-xi, và—và hơi ẩm; mọi thứ mà đi vào trong một hạt, nó đã có trong một hạt khác.

¹⁶⁰ Ông nói, “Cách xác định duy nhất để biết được cái nào đã được trồng trên cánh đồng, và cái nào đã được làm bằng máy là: chôn cả hai nắm. Và cả hai đều bị thối rữa, hạt được làm bởi máy sẽ không mọc lên nữa; nhưng hạt mà Đức Chúa Trời đã trồng, đã sống lại.” Tại sao? Vì nó không bị lai giống.

¹⁶¹ Và anh em có thể trông giống một Cơ-đốc nhân, hành động giống như một Cơ-đốc nhân, và làm mọi việc làm tốt đẹp mà anh em có thể làm, và sống trung tín với hội thánh của mình; nhưng trừ khi anh em được gieo mầm bằng Đức Thánh Linh, Sự Sống của Đức Chúa Trời, Sự sống Đòi đòi đi vào trong anh em; không bởi sự xưng nhận, nhưng bởi một *sự ban cho* của Đức Thánh Linh. Làm thế nào anh em nhận được Điều đó? Bác sĩ đã nói, vào Ngày lễ Ngũ Tuần, đã viết trong toa thuốc, “Hãy hối cải, và mỗi người trong anh em chịu phép báp-têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ, và anh em sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.” Sự ban cho của Đức Thánh Linh, đó là Sự sống Đòi đòi. Đó là điều duy nhất mà Đức Chúa Trời sẽ đẩy lên. Đó là điều duy nhất có Sự Sống mà Ngài có thể làm sống lại. Hiểu không? Đó là điều duy nhất có thể đi. Tôi hy vọng điều đó rõ ràng. Đức Chúa Trời ban cho điều đó rõ ràng.

¹⁶² Bây giờ, đảng Ni-cô-la lúc đó đã có mặt chính thức, và họ đã kết hôn với giáo hội ngoại giáo; mang vào những bàn thờ ngoại giáo, làm những bàn thờ Cơ-đốc; mang vào một thần ngoại giáo, và làm cho nó nói và trò chuyện, trong hình dạng của một giám mục. Dựng lên ở đó, khoác áo bào cho nó và làm cho nó trông giống như một vị thần. Anh em hiểu không? Đó không phải là

những gì ở bên ngoài, đó là những gì ở bên trong. Hai hạt ngô trông giống nhau; đó không phải là những gì ở bên ngoài, đó là những gì ở bên trong. Thấy đó, bên trong, Sự Sống. Ồ, nó đã được tạo nên ở đó, và đó là nơi sinh của giáo hội Công giáo ban đầu, là mẹ của tất cả các giáo phái giáo hội.

163 Vậy thì anh em nói, “Ồ, tôi...Anh Branham, thế thì miễn là tôi không phải là người Công giáo.”

164 Bây giờ, chờ một chút, chúng ta hãy dừng lại ở đây chỉ một giây, nhân đây. Và chúng ta hãy—hãy giữ sang Khải huyền bây giờ, chương thứ 17, chỉ một phút. Cứ giữ ngay đến nó. Bây giờ, đây là sự khải thị của điều gì? Chúa Jêsus Christ, cho những hội thánh của Ngài. Hãy lắng nghe kỹ, khi tôi đọc:

Và ở đó đến một trong bảy vị thiên sứ cầm bảy bát ấy, và nói với tôi, rằng...Hãy lại đây; và ta sẽ chỉ cho...người sự phán xét về con đại âm phụ mà ngồi trên các dòng nước lớn kia:

165 Bây giờ, vậy để tôi có thể đưa ra một người làm chứng, bao nhiêu anh em biết rằng có một *người đàn bà* trong Kinh Thánh, mỗi lần nó được ban cho trong một biểu tượng, có nghĩa là “giáo hội”? Được rồi. Bao nhiêu anh em biết rằng đại “âm phụ,” ngay tại đây trong cùng chương, là “thành phố mà ở trên bảy ngọn đồi”? Được rồi.

166 Và bây giờ bao nhiêu anh em biết rằng Kinh Thánh đã nói “những dòng nước”? Tại đây người đàn bà ngồi trên “nhiều dòng nước”; không phải *một dòng nước*, nhưng “những dòng nước.” Và *những dòng nước* có nghĩa là “dân chúng.” Ồ, hãy lấy chương 15, anh em có thể thấy ở đây, đây, câu 15, xem nào:

Đoạn ngài lại nói với tôi rằng, Những dòng nước người đã thấy, trên có âm phụ ngồi, tức là dân sự,...các chúng dân,...các nước, và các tiếng. (Hiểu không? Hiểu không?)

167 Vậy thì, người đàn bà này là kẻ bội đạo. Phải không? Vậy thì đây là sự giảng dạy, vì thế anh em phải hiểu ẩn ý bây giờ. Hiểu không? Người đàn bà xấu xa được gọi “âm phụ” đó là gì? Là người đàn bà không chân thật với lời thề nguyện hôn phối của mình. Bây giờ giáo hội, giáo hội Công giáo, tuyên bố là Cô Dâu và

Vợ của Đấng Christ. Thậm chí những nữ tu cắt đi mái tóc của họ, và không có bất kỳ xúc cảm nào, “tất cả những tình cảm của họ phải dành cho Đấng Christ.” Đúng thế không? Chắc chắn. Hoặc bất cứ ai...

¹⁶⁸ Tôi đến từ một nền tảng Công giáo, đây. Tôi có quyển *Các Dữ Kiện Về Đức Tin Chúng Ta* của họ, và những quyển sách của họ; và của những người Tin Lành các anh, và những người Báp-tít, bất kỳ điều gì anh em tin; ở đó trong sự nghiên cứu của tôi. Vì vậy, tôi nghiên cứu nó, để nếu có người nào nói điều gì. “Chao ôi!” Tôi có thể hỗ trợ anh em ngay cho điều của chính anh em nói. Hiểu không? Vì vậy, giờ đã đến cho Điều Này phát ra.

¹⁶⁹ Bây giờ, điều đầu tiên, Đức Chúa Trời phải di chuyển khắp đất nước, tỏ cho thấy những dấu hiệu, dấu kỳ, và phép lạ, để dân sự sẽ biết. Chiên của Đức Chúa Trời biết Tiếng của Ngài, chúng biết, chúng biết một cách chính xác. Anh em phải tìm thấy trước hết...Anh em đi ra mà không được biết, thế thì anh em chỉ...Anh em làm gì? Anh em gây tổn hại hơn trước nữa. Hãy để nó...anh em hãy để Đức Chúa Trời chăm sóc điều đó. Hiểu không?

¹⁷⁰ “Ta sẽ tỏ cho người thấy sự phán xét về đại dâm phạm.” Vậy, nếu bà là như thế, thì bà là người đàn bà xưng ra là điều gì đó mà...Bà đang phạm tội tà dâm! Đúng thế không? Ồ, thế thì, nếu đó là một hội thánh, nó đang phạm tội tà dâm nghịch lại Đức Chúa Trời. Đúng thế không? Thế thì ngoại tình, sẽ là sự tà dâm, tà dâm *thuộc linh*: nó đang giảng dạy điều gì đó cho dân sự mà không phải là Lời Đức Chúa Trời. Đúng thế không? Nó đang giảng dạy điều gì đó không thật. Đó là những người đảng Ni-cô-la. Thấy nó đang đến đây không? Đi xung quanh dựng nên các giáo hoàng, và các linh mục, và xua Đức Thánh Linh ra ngoài, “Những ngày của những phép lạ đã qua rồi”; và Kinh Thánh nói, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Kinh Thánh dạy, “Hãy hối cải, mỗi người trong anh em phải chịu báp-têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình”; nó lại bảo, “Cha, Con, và Thánh Linh,” rảy nước, đổ nước. Ồ, chao ôi! Hiểu không?

¹⁷¹ Được rồi, hãy quan sát những gì người đàn bà này đang làm:

...các vua trong thiên hạ phạm tội tà dâm với nó, và dân sự trong...thế gian cũng say sưa vì rượu tà dâm của nó.

172 “Say!” Giết anh em, bắt anh em chết, bán anh em, hay bắt kỳ điều gì khác, thừa anh em. Họ hoàn toàn bị say với thứ đó. Hiểu không?

173 “Rượu.” Đó là những gì nó đang đưa ra, đấy, rượu tà dâm của nó. “Để tôi nói cho anh em đôi điều! Mẹ của tôi là người Công giáo, và tôi sẽ...” Được rồi.

174 Vậy thì anh em nói, “Điều đó kinh khủng.” Bây giờ hãy đợi một phút, những người Tin Lành. Hừ! (Tôi đang nói chuyện với những người này trên băng ghi âm, đấy.)

Vậy ngài đem tôi đi trong thánh linh tới nơi đồng vắng: và tôi thấy—tôi thấy một người đàn bà đang ngồi trên lưng một con thú sắc đỏ sẫm,...

175 Bây giờ, từ *đỏ sẫm* biểu thị điều gì? Nó biểu thị “vương quyền.” Có nghĩa là...Tôi có ý nói, có nghĩa là, “hoàng gia, trung thành, hoàng gia,” đấy, giống như những vị vua và vân vân.

...đây những tên của sự phạm thượng, có bảy đầu và mười sừng.

176 Vậy thì, *bảy đầu* là bảy “ngọn núi” mà thành phố ngự trên đó. Và chúng ta biết, người đàn bà này là thành phố.

Và người đàn bà ấy mặc màu tía...

177 “Người đàn bà.” Con thú màu *đỏ sẫm*, nhưng người đàn bà mặc *màu tía*. Vậy thì, tôi há chẳng cảnh báo anh em ngày nọ, có ba bức màn sao? Tôi không biết tôi sẽ sống bao lâu, nhưng hãy nhớ điều này. Như tôi đã bảo cho anh em cách đây nhiều năm, “hãy coi chừng nước Nga.” Có ba bức màn, hãy nhớ điều này. Có một bức màn *sắt*. Có một bức màn *tre* (Trung Hoa Đỏ và *vân vân*). Và có bức màn *tía*, anh em hãy coi chừng bức màn *đó, đó* là kẻ lừa dối. Rất nhiều...

...người đàn bà ấy mặc màu tía...những màu đỏ sẫm, trang sức bằng vàng...bửu thạch và hạt châu quý giá, (Anh em còn nhớ tôi đã giảng trước ở đây bàn thờ đầu tiên là của đảng Ni-cô-la là gì không? Thấy không? Người đàn bà là “giáo hội.”) tay cầm một cái chén bằng

vàng (Anh em nhớ không? Vàng dát trên bàn thờ, cái chén nó đang cho dân chúng.) đầy sự gớm ghiếc của sự ô uế của sự gian dâm của nó:

178 Đó là những gì nó đang cho dân chúng; họ đang nuốt nó. Chắc chắn. Uống say nó! Chỉ say sưa! Tất cả nhóm người Ai-len đó, và người Pháp, và vân vân, cắt cổ anh em nếu nói điều gì chống lại giáo hội đó. Chắc chắn, họ sẽ. Hiểu không?

Và trên trán nó có ghi một tên là, SỰ HUYỀN BÍ, BA-BY-LÔN...

179 Vậy thì, Ba-by-lôn đã di chuyển từ đâu? Từ Ba-by-lôn lên Bết-găm, và trở nên...Sa-tan đã dời ngôi của nó. Ồ, tôi ước gì chúng ta có thể đi suốt tất cả sách Khải huyền, để anh em có thể hiểu được.

*...BA-BY-LÔN LỚN, LÀ MẸ CỦA NHỮNG GÁI ĐIỂM...
MỘT MẸ CỦA NHỮNG GÁI ĐIỂM VÀ SỰ ĐÁNG GÓM GHÊ
TRONG THẾ GIAN.*

180 Nó là gì? Mẹ của những gái điếm. Chúng không phải là các con trai. Phải không?

181 [Băng trống—Bt.]...giáo hội của họ. Vâng, thưa quý vị. Nói, “Chẳng phải được gọi là giáo hội, trong Kinh Thánh sao, ‘Ba-by-lôn’?” Đấy, họ có sách riêng của mình. Được rồi.

182 Vậy thì, nếu nó là dân phụ, gái điếm, và nó là mẹ của gái điếm, nó phải có các con gái. Và nếu chúng là các con gái, chúng là những cô gái, chúng là những giáo hội. Vậy thì giáo hội Tin Lành đến từ đâu? Đúng thế không? Sự khác biệt gì giữa một—một dân phụ và một gái điếm? Cùng một thứ.

183 Martin Luther đã xuất hiện, để thay đổi, để cho Hội thánh chân thật một cơ hội; Wesley; tiếp tục tới Ngũ Tuần; và mỗi một người trong họ đã quay ngay trở lại ý tưởng Ni-cô-lai đó về sự tổ chức, với những tổng giám sát, và mọi điều khác, rồi đã quay ngay trở lại với cùng một phép báp-têm mà họ đã được báp-têm với, một hình thức giống nhau, những lễ nghi giống nhau, thậm chí nhiều người trong họ với những sách giáo huấn và kinh ‘*kính mừng Ma-ri.*’ Không phải *Kính mừng những Ma-ri*, nhưng...Đây là gì về điều giống như thế? *Tín điều các Sứ đồ* đó. Hãy chỉ cho tôi thấy *Tín điều các Sứ đồ* trong Kinh Thánh, thưa anh em. Nếu—

nếu họ thật sự có một tín điều, thì đó phải là Công vụ chương 2:38, đó là điều các sứ đồ đã ra lệnh cho mọi người phải làm. Ở đâu anh em đã từng nghe một sứ đồ làm một tín điều, nói, “Tôi tin vào Giáo hội Công giáo La-mã Thánh. Tôi tin vào sự hiệp thông của các thánh đồ”?

¹⁸⁴ Khi mà...Phi-e-rơ, người có những chiếc chìa khóa, đã nói, “Không có đấng trung bảo nào khác giữa Đức Chúa Trời và loài người, ngoài Chúa Cứu Thế Jêsus.”

¹⁸⁵ Nhưng hãy nhìn vào những giáo hội Tin Lành. Họ đã làm gì? Họ không thể thỏa mãn. Mỗi một trong họ đi ra, đi ra với Ôn phước Ngũ Tuần. Điều đó chính xác. Thậm chí Martin Luther đã nói tiếng lạ. Điều đó hoàn toàn chính xác. Ông tự bào chữa, nói, “Thưa Chúa, con lắp bắp những từ khủng khiếp này, và con không biết mình đang nói gì.” Hiểu không? Chắc chắn, ông đã tin Điều đó. Chắc chắn, ông đã tin.

¹⁸⁶ Bây giờ, xuyên suốt thời đại họ đã có—đã có Thánh Linh, nhưng họ luôn luôn kéo ra khỏi và tạo nên những tổ chức sau khi những nhà sáng lập đầu tiên đã chết. Nếu anh em để cho giáo hội Luthean tiếp tục, và không tổ chức nó, nó đã là Ngũ tuần. Hội thánh ngũ tuần là gì? Tôi có ý nói ngũ tuần thật. Không phải là giáo phái, vậy thì, nó chỉ như “cái nồi và cái ấm” lần nữa. Hiểu không? Nhưng họ đã làm giống như vậy, và điều đó đặt họ ngay trở lại tại những người Ni-cô-la thật giống như họ đã làm vào lúc ban đầu. Bao nhiêu anh em thấy điều đó? hãy nói “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Đúng vậy. Bây giờ, chỉ để tôi có lời của anh em rằng anh em là...

¹⁸⁷ Thấy đó, mẹ của “những kẻ tà dâm.” Nếu họ là những kẻ tà dâm, họ đã trở thành những kẻ tà dâm như thế nào? Bởi việc phạm tội tà dâm nghịch lại Lời của Đức Chúa Trời. Nếu Lời của Đức Chúa Trời dạy, “Hãy ăn năn và chịu làm báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ,” và mỗi người trong đó đã được báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, và rồi anh em lấy “Cha, Con, và Thánh Linh.” Đó là sự tà dâm! Đúng thế không? Và nếu phép báp-têm Kinh Thánh là bằng sự dâm mình trong nước (*batptizo*, từ chữ Hy-lạp), thế thì làm sao anh em nhận sự rảy nước và đổ nước? Điều đó đến từ đâu? Nếu anh em thay thế sự bắt tay, hay nhận bánh xốp

trên môi của anh em và nuốt nó, hoặc điều gì khác giống như thế, vì Đức Thánh Linh, và Đức Thánh Linh đến từ Trời giống như một ngọn gió đầy quyền năng ào ào và đầy dẫy dân sự, và khiến cho họ nói tiếng lạ, và la hét, và hành động giống như một người say rượu, và anh em thay thế bắt tay, hay đặt lá thư của anh em trong một giáo hội, hay điều gì đó như thế, làm sao anh em sẽ thoát ra khỏi con đường phạm tội tà dâm thuộc linh?

188 Bây giờ, cứ tự hỏi mình điều đó. Hãy làm cho lắng đọng tâm trí mình, mở lòng của anh em và trung thực, thưa các anh em. Chúng ta đang ở cuối con đường. Những buổi nhóm này không phải được đặt ở đây vô ích, chúng được lệnh của Đức Chúa Trời. Tôi tin điều đó chắc chắn như tôi...anh em tin tôi là đầy tớ của Ngài. Tôi nói điều đó trong Danh Chúa Jêsus, rằng Đức Chúa Trời đã đặt trên lòng của tôi để đến đây. Tôi không lấy một xu khi làm điều đó. Tôi—tôi—tôi—tôi—tôi có thể ra ngoài đây cầu nguyện cho người đau nơi nào đó, hoặc điều gì giống như thế. Hoặc tôi có thể ra ngoài nơi xa kia đi câu cá, và thu được tiền của mình giống như vậy, tôi nhận được lương từ hội thánh. Nhưng Đức Chúa Trời đã đặt để nó trên tấm lòng tôi; tôi không thể tránh Nó, cứ liên tục kêu gào với tôi về Nó, và tôi đang làm tất cả điều tôi có thể làm. Tôi ở đây trong Danh Chúa, đang làm mọi điều tôi biết cách làm. Đừng để Điều đó đi qua anh em.

189 Bây giờ, hỏi người Tin Lành, anh em có hiểu điều tôi muốn nói bởi giáo hội Công giáo và Tin Lành không? Chỉ...Cái này thật giống như cái kia. Điều đó hoàn toàn chính xác.

190 Vậy thì, có nghĩa kết hôn, *Bet-gam* có nghĩa là “kết hôn.”

191 Bây giờ chúng ta hãy lấy...Ngài phán, “Các người có kẻ theo đạo Ba-la-am ở giữa các người.” Chúng ta hãy cứ lấy điều đó.

192 Chúng ta còn thời gian không? Tôi sẽ vội như có thể được. Hay tốt hơn là anh em chỉ chờ đợi và xem thử chúng ta có thể quay trở lại vào buổi sáng không? Bao nhiêu anh em muốn chúng ta tiếp tục, chỉ lâu thêm một chút nữa? Để cho...Được rồi, bây giờ tôi—tôi biết ở trong đây nóng nực. Và nếu anh em ngồi yên và chịu nóng, anh em nghĩ gì ở trên đây? Anh em hiểu không? Nhưng, ồ, chao ôi, chúng ta đang cố gắng đi khỏi nơi

bị nóng đó. Đấy, đó—đó là những gì nó xảy ra, vì chúng ta là Đòi đòi.

¹⁹³ Bây giờ, vậy thì dĩ nhiên khi họ lập nên một giáo hội như thế, điều gì đã xảy ra? Bây giờ hãy lắng nghe kỹ, hỏi các con cái của tôi. Điều gì đã xảy ra? Ô, dĩ nhiên, điều đó lấy Đức Thánh Linh ra ngay khỏi giáo hội. Không lạ gì không có ai trong những giám mục của họ đã khiến những người chết sống lại hoặc đã làm những phép lạ. Và họ nói chuyện về một vài vị thánh này ở trong giáo hội của họ! Họ phản đối sự việc, nhưng họ lại tuyên bố có chúng!

¹⁹⁴ Hãy nhìn vào Joan xứ Arc, cô gái trẻ đó. Tôi hỏi anh em Công giáo, hay anh em Tin Lành, bất cứ người nào trong các anh. Joan xứ Arc, trong thời của cô, chẳng có điều gì ở Pháp ở đó, ngoài giáo hội Công giáo đã bóp nghẹt các thánh đồ. Nhưng Đức Chúa Trời đã hành động trên cô gái đó và cô đã có Đức Thánh Linh. Và cô đã làm gì? Cô đã báo trước các sự việc, Chúa đã ban cho cô những khả năng của cô và bảo trước nó. Cô đã cầu nguyện cho những người đau ốm. Cô đã cầu nguyện cho đứa bé đã chết, và nó đã trở lại với sự sống. Đó là ngũ tuần. Hiểu không? Và giáo hội Công giáo đã làm gì với cô vì cô đã phản đối giáo hội Công giáo? Họ đã gọi cô hầu tòa, và thiêu sống cô trên cọc như là một “phù thủy.”

¹⁹⁵ Và bây giờ quý vị nói, “*Thánh* Joan xứ Arc.” Hai trăm năm sau, khoảng đó, khi giáo hội nhận ra những gì họ đã làm là sai, lại gọi cô là một vị Thánh, ồ, dĩ nhiên, họ đã ăn năn vì chuyện đó; họ đã đào lên những thi thể của những linh mục đó đã phê chuẩn cái chết của cô, và ném chúng xuống sông. Anh em nghĩ chuyện đó sẽ rửa sạch huyết khỏi tay họ không? Kinh Thánh nói, “Huyết—huyết của mỗi người tử vì đạo được tìm thấy trong nó.” Đó là những gì mà Thiên sứ của Chúa đã phán đã được tìm thấy trong Ba-by-lôn, “Mỗi kẻ sát nhân, hay một người tử vì đạo, và tất cả những vị thánh đồ của Đấng Christ đã từng tử vì đạo, đã được tìm thấy ngay ở đây từ Thời đại Ni-cô-la xuyên suốt, mọi người tử vì đạo.” Hãy nghĩ về điều đó. (Cảm ơn, Anh Ben.) Giờ đây, hãy nghĩ về điều đó.

196 Vậy thì, chỉ đi thêm một chút nữa bây giờ. Giáo hội Cơ-đốc đã kết hôn với một—với một...với Ba-by-lôn. *Bết-găm* có nghĩa là “lễ cưới.”

197 Bây giờ, “Giáo lý của Ba-la-am. Các người có họ ở giữa các người, những người theo giáo lý của Ba-la-am.”

198 Ồ, tôi thật thích những điều này.Ồ, nếu anh em có thể chỉ ở lại lâu thêm chút nữa trên một điều, đấy, nhưng anh em chỉ... Chúng tôi muốn để cho anh em nhìn thấy nó và rồi di chuyển đến điều khác, bởi vì nó thật—thật đầy những cục vàng. Tôi là người đi đào tìm; tôi thích đi xuống đào những cục vàng này lên và làm chúng sáng lên, và đánh bóng chúng lên giống như thế này, và nhìn vào chúng. Và mỗi một trong chúng sẽ phản ảnh Chúa Jêsus Christ! Mỗi một trong chúng, thấy đó. Và mỗi một trong chúng đều phản ảnh Chúa Jêsus Christ. Ngài là An-pha và Ô-mê-ga, mỗi—mỗi Ca-ra vàng trong quặng vàng đó. Đúng thế. Ngài là mỗi chút của Nó. Đó là lý do, Ngài là Thượng Đế đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta.

199 Bây giờ, để hiểu được...Tôi—tôi sẽ không mất thời gian cho điều này, bởi vì tôi hiểu...Tôi thấy đã chín giờ rồi. Và tôi—tôi có một điều nữa tôi muốn đi vào tối nay, ý Chúa. Và tôi muốn anh em ghi xuống điều này và anh em đọc nó ngày mai, và anh em ghi xuống Dân số ký 22 đến 25. Tôi muốn anh em đọc chỗ đó bây giờ, và anh em có thể theo kịp tôi. Và bây giờ—và bây giờ Dân số ký 22 đến 25.

200 Chúng ta biết rằng Y-sơ-ra-ên—Y-sơ-ra-ên là dân sự được chọn lựa của Đức Chúa Trời. Đúng thế không? Họ là...Họ là Ngũ tuần. Họ có Thánh Linh ở giữa họ. Anh em còn nhớ sứ điệp tối hôm qua không? Làm thế nào mà Môi-se khi băng ngang qua Biển Đỏ, hay Biển Chết, và đã thấy sau lưng ông trong Biển Đỏ, về huyết, tượng trưng cho huyết...tất cả những đóc công đã từng đánh đập ông và tất cả dân Y-sơ-ra-ên. Môi-se đã đưa tay mình lên và hát trong Thánh Linh.Ồ, mỗi người trong chúng ta có thể là một Môi-se khi chúng ta nhìn lại trong Huyết đỏ của Chúa Jêsus và nhìn thấy mọi người say sưa, mọi chai rượu, mọi phụ nữ thô tục tầm thường, mọi thứ dơ bẩn cũ kỹ mà chúng ta đã từng làm trong cuộc đời của chúng ta, tất cả đều chết trong Huyết của

Chúa Jêsus. Khiến cho chúng ta ca hát trong Thánh Linh! Thuốc lá, các thói quen xấu, mọi điều khác, đã chết, trong Huyết của Chúa Jêsus; rồi chúng ta có thể đưa tay lên và ca hát trong Thánh Linh. Hiếu không?

²⁰¹ Hãy nhìn những gì Mi-ri-am, nữ tiên tri đã làm. Vậy thì, hãy nhớ, bà là một nữ tiên tri. Bà đã lấy lục lạc và bắt đầu vừa đập vừa nhảy múa trong Thánh Linh, và các con gái của Y-sơ-ra-ên đi theo bà xuống bờ sông, cũng đập những lục lạc này, và nhảy múa trong Thánh Linh. Ngũ tuần thật!

²⁰² Và rồi nếu anh em để ý lúc họ đến xứ Mô-áp. Bây giờ chúng ta đang quay trở lại...Chúng ta đang ở trên lời Kinh Thánh, bây giờ, cái “giáo lý của Ba-la-am.” Và Mô-áp, Mô-áp là anh em của Y-sơ-ra-ên. Bao nhiêu anh em biết Mô-áp đến từ đâu không? Được rồi. Mô-áp là những gì tôi sẽ gọi là lai tạp, bởi vì Mô-áp đó đã khởi đầu từ những con gái của Lót. Lót có một đứa con với chính con gái ruột của mình, có hai đứa con. Và Mô-áp là một trong họ, và ông ta đã thành lập đất nước Mô-áp, chi phái. Và, thực ra, Lót là cháu trai của Áp-ra-ham, mà thực sự quay trở lại cùng dòng dõi đó. Chúng ta biết điều đó. Bây giờ tôi muốn anh em lưu ý họ không phải là những kẻ ngoại giáo, như một vài vở kịch của chúng ta đạo gần đây sẽ cho anh em...Hãy nhớ, họ là những người tin. Vậy thì, khi tại đây Y-sơ-ra-ên đang đi trên con đường đến miền đất hứa, tạo nên con đường của họ ngay khi thi hành nhiệm vụ, và tại đây Mô-áp đã cản đường. Họ đã gọi các sứ giả đến với Mô-áp và nói, “Hãy cho chúng tôi băng ngang qua xứ của anh. Chúng tôi là anh em của các anh.”

²⁰³ Bây giờ, Mô-áp đại diện cho những người đảng Ni-cô-la. Bây giờ anh em thấy chỉ trong một phút. Y-sơ-ra-ên đại diện cho Hội thánh thật. Và Ba-la-am là một trong những giám mục, các giáo hoàng. Hãy xem và thấy bây giờ; Cơ-đốc giáo xác thật. Bây giờ chúng ta sẽ để ý rằng ông đã được ban ân tứ, không nghi ngờ gì về chuyện đó. Nhiều người trong họ là những diễn giả tốt, các tiến sĩ triết học, và—và những vĩ nhân. Anh em không thể phủ nhận điều đó. Nhưng, “Có bề ngoài tin kính, nhưng bên trong lại chối bỏ Quyền phép đó.”

204 Hãy đi trở lại với Ngũ Tuần ban đầu đó! Đừng đi xa khỏi đó. Nếu khi làm thế, anh em bị hư mất. Hãy ở lại với ơn phước đó. Chính là Điều đó, Đấng Ban Ơn phước.

205 Bây giờ, để ý khi họ hành trình. Họ đã đi đến với giáo hội lai tạp hình thức này, và họ nói, “Chúng ta đi ngang qua để đến một buổi nhóm phục hưng. Chúng tôi sẽ đến miền đất hứa. Xin anh em cho phép chúng tôi đi qua? Nếu bầy gia súc của chúng tôi liếm bất kỳ ngọn cỏ nào, nếu chúng uống bất kỳ chút nước nào, chúng tôi sẽ trả tiền cho nó.”

206 Lúc ấy ông đã làm gì...? Vua Ba-lác, ông cảm thấy phẫn khích hết sức, và ông không muốn một buổi nhóm như thế trong giáo hội của ông hay xứ của ông. Vì vậy ông đã làm gì? Ông đã sai người đến với giáo hoàng, hay giám mục, Ba-la-am, vị tiên tri làm thuê, một người ưa thích tiền bạc hơn là yêu mến Đức Chúa Trời. Và Vua Ba-lác bảo ông, “Nếu ngươi chịu ra ngoài đây và rửa sả dân sự này, ta sẽ làm cho ngươi thành một vĩ nhân.” Và Đức Chúa Trời đã phán với Ba-lác. Và tôi tự hỏi liệu có xảy ra như vậy...Tôi muốn nói Ba-la-am. Tự hỏi có bao nhiêu Ba-la-am trong thế giới này tối nay? Quý vị mục sư truyền đạo Giám Lý, mục sư truyền đạo Báp-tít, các linh mục Công giáo, (Chao ôi!) mà biết rằng Đức Chúa Trời...nếu quý vị đọc cùng lịch sử này và cùng một quyển Sách mà tôi đọc. “Ba-la-am!”

207 Bây giờ, lưu ý. Rồi vua bảo, “Hãy đi xuống và rửa sả dân sự này.”

Và Ba-la-am nói, “Tôi sẽ cầu hỏi Đức Chúa Trời.”

Đức Chúa Trời phán, “Ngươi đừng đi!”

208 Nhưng sáng hôm sau, ông nói...ông đi vào nói với thầy tế lễ, hay nhà—nhà vua.

Và ông quay trở lại, vua bảo, “Ồ, ta sẽ—ta sẽ làm cho người nên một người vĩ đại.”

Vì vậy Ba-la-am cứ nài xin; Đức Chúa Trời phán, “Vậy thì cứ đi, ngươi cứ đi.”

209 Xem đó, nếu anh em không muốn đi theo Lẽ thật...Anh em nghĩ, những người Ni-cô-la, đó là bởi vì Đức Chúa Trời đang làm cho anh em những gì anh em đang làm như thế...Đó là Lẽ thật

nguyên thủy! Anh em chỉ đang nhận lấy ý chỉ cho phép của Đức Chúa Trời. Anh em nói, “Đức Chúa Trời ban cho chúng ta Đức Thánh Linh,” hay “Ngài ban phước cho chúng ta, và chúng ta chịu phép báp-têm trong danh của ‘Cha, Con, và Thánh Linh.’” Anh em là người theo Ba-la-am! Thấy chứ, đạo của Ba-la-am. Đức Chúa Trời đã phán với ông, sau khi ông quá ngạo mạn, Ngài cứ để cho ông đi, tự treo cổ mình. Anh em phải quay trở lại với Lê thật, Lê thật nền tảng. Hãy trở lại với Kinh Thánh. “Ồ, chà, Ngài ban phước cho chúng ta! Và gi-...”Ồ, tôi biết điều đó. Ngài đã làm, đã bảo Ba-la-am, phán, “Người cứ đi. Nếu người muốn đi, nếu đó là...Người bị buộc đi con đường đó, và người muốn con đường tổ chức; hãy lấy nó, cứ đi.”

²¹⁰ Thế rồi Ba-la-am đã khởi hành, và nhảy trên con la của mình, hoặc, không phải con la của ông, con lừa của ông, rồi đi thẳng xuống đó. Và điều đầu tiên, anh em biết, Thiên sứ của Chúa đã đứng trên đường. Và, anh em biết, vị tiên tri đó, giáo hoàng đó, giám mục, hồng y đó, bất kể ông là gì, quá đối mù lòa trước những điều thuộc linh, ông nghĩ mình sắp được cất nhắc, bởi vì ông ta sống trên Sông Ơ-phơ-rát. Tôi đoán ông nghĩ rằng đó là sản nghiệp nào đó, giống như “Trên đá này Ta sẽ xây dựng Hội thánh của Ta,’ hỡi Phi-e-rơ,” hay trên vàng đá nào đó ở tại Rô-ma, hay điều gì đó. Nhưng khi ông đến nơi, Thiên sứ đã đứng ở đó với một thanh gươm được rút ra, và ông quá mù đến nỗi không thể nhìn thấy được điều đó. Và con la quất chân nó vào bức tường. Và rồi ông cứ tiếp tục cưỡi đi, và—và Thiên sứ đứng trên đường một lần nữa. Đức Chúa Trời sẽ chặn mọi cánh cửa! Và con la này vẫn quay đầu lại. Và ông nhảy xuống, và lấy cây gậy của mình và bắt đầu quất vào nó. Con lừa tội nghiệp này, nằm đó, bị đánh vào đầu.

²¹¹ Và tôi, chắc chắn điều gì đã thay đổi ông, điều gì đã làm cho ông lưu ý, hoặc nói cho ông biết ông đã sai trật ở đâu, Ngài để cho con la nói tiếng lạ. Không phải là một con la, nó là con lừa! Đừng nói nó là một “con la;” ông không thể có con la được, nó là vật lai giống. Anh em hiểu không? Nó là hạt giống ban đầu.

²¹² Mô-áp đã có, “Những dấu hiệu quá khứ, mọi thứ là quá khứ.” Y-sơ-ra-ên có những dấu hiệu theo sau.

213 Nhưng con lừa nhỏ này quay lại và nói, “Há tôi đã chẳng là con lừa của ông sao? Tôi đã từng...” Và giám—giám mục mù đó đang ngồi trên đó, vẫn đánh vào con la đó; và con la phải nói với ông, bằng một thứ tiếng lạ đối với con la.

Và ông nói, “Vâng, người là—người là con lừa của ta.”

“Và tôi—tôi chẳng từng mang ông đi, hay tôi đã từng làm ông thất vọng không?”

“Không, người không. Nhưng nếu ta có một thanh gươm, ta sẽ giết người, ta sẽ chặn buổi nhóm này lại. Ta đang trên đường đi xuống đó để ngăn chặn nhóm cuồng tín thánh khỏi đi qua xứ này. Ta sẽ—ta sẽ trút nó trên người.” Hiểu không?

214 Và anh em biết điều đầu tiên, ông chột nhìn chung quanh, ông nghĩ, “Ồ, điều này thật kỳ cục. Ta có thể nghe con la đó nói chuyện.”

215 Ồ, Ba-la-am! Hừm! Xem đó, Đức Chúa Trời luôn luôn nói bằng những thứ tiếng lạ đối với dân sự. Ngài đã làm thế trong thời của...Anh em nói, “Đó chỉ là vào lễ Ngũ Tuần.” Ồ, không. Không, không. Tại yến tiệc của Bên-xát-xa, Ngài đã nói tiếng lạ, đã viết Nó ra ở trên tường. Họ đã có một người tại đó có ân tứ thông giải, vậy người ấy đã thông giải cho họ, bảo cho họ đó là gì. Ngày nay cũng giống vậy.

216 Vì vậy, không có người thông giải cho Điều đó, Đức Chúa Trời chỉ để cho lão Ba-la-am này thức tỉnh (hồng y này) và nhận ra Nó là gì. Và anh em biết con người mù lòa đó vẫn cứ đi tiếp dù thế nào đi nữa không? Chắc chắn. Đó là cách họ làm hôm nay, giống như vậy; những người Mô-áp, những người Ni-cô-la, đi tiếp tục. Và họ cứ tiếp tục qua đó, và ông ta đã đi...Bây giờ hãy xem, nếu Đức Chúa Trời đã phải quan tâm đến chủ nghĩa chính thống, thì Ngài có bốn phận ban phước cho Mô-áp; bởi vì, để ý, Ba-la-am đã xây bảy bàn thờ. Điều đó chính xác.

217 Con số bảy: bảy thời đại hội thánh. Thấy sự áp dụng thuộc linh như thế nào không? Bây giờ, hãy nắm giữ điều đó bây giờ: sự áp dụng thuộc linh. Tôi sẽ đi đến với nó, một chỗ đây khó khăn trong một phút nữa. Thấy đó, sự áp dụng thuộc linh. Bảy bàn thờ, bảy con bò đực (những con vật tinh sạch), và bảy chiên

đọc; nói về sự đến của Đấng Christ, hàng trăm năm trước khi Ngài đã đến.

218 Nhưng, họ đã tin. Họ đã tin điều gì? Họ đã tin vào Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Họ đã tin điều gì khác? Họ tin rằng một của sinh tể tinh sạch phải được dâng lên. Đúng vậy. Và họ tuyên bố rằng họ tin rằng Đấng Mê-si sắp đến, vì họ dâng lên một—một con chiên đực, là con cừ đực. Đúng thế không?

219 Anh em cứ liên hệ với người Báp-tít một lần; tìm thấy họ có không làm điều giống như vậy không. Điều đó hoàn toàn đúng.

220 Ồ, vậy sự khác biệt là gì? Đây là Y-sơ-ra-ên ở dưới chân núi, dâng lên những của dâng giống như họ đã dâng lên ở đây, cầu nguyện với cùng một Đức Chúa Trời. Anh em không thể tìm thấy những người theo Ni-cô-la sao? Lại tạp! Thấy điều đó không? Anh em không thấy thuộc linh thật sao? Sự khác biệt của họ là gì? Một trong họ có những dấu hiệu theo sau! Một người khác có *hình thức*, người kia có *những dấu hiệu theo sau*.

221 Đó là điều tương tự đã xảy ra ở đây, Giáo hội nghị Nicene; đảng Ni-cô-la, Cơ-đốc giáo hình thức. Và Đức Thánh Linh đến trở lại và phán, “Các người có giáo lý của Ba-la-am ở giữa vòng các người.” Hiểu không? “Và các người...Ta ghét những việc làm của đảng Ni-cô-la, những giáo lý mà họ có, vì đó là giáo lý của Ba-la-am đã dạy cho con cái của Y-sơ-ra-ên vấp ngã.” Ông ta đã làm điều đó như thế nào?

222 Rồi khi ông ta đi ra để rửa sả dân sự đó, Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ cột lưỡi người lại; người không thể nói điều gì ngoài những gì Ta sẽ bảo người. Người không thể rửa sả những người mà Ta đã ban phước.” Vậy là ông đã nhìn xuống đó.

223 Và hãy nhìn vào kẻ giả hình này! Ồ, chúng ta có thể cứ tiếp tục với nó, đấy. Hãy nhìn Vua Ba-lác này, người—người—người—người đứng đầu của hết thảy điều đó, bảo cho tiên tri giả ở đây, nói, “Hãy đi xuống đó và chỉ nhìn vào phần phía sau của họ.”

224 Đó là cách những—những giáo hội lớn thích nói với thiếu số nhỏ bé của Đức Chúa Trời. “Anh biết gì không? Tôi biết một người trong họ. Chao ôi! Anh có biết ông ta đã làm gì không? Ông ta—ông ta đã làm *điều này*, và ông ta đã làm *điều kia*. Họ

là những người Ngũ Tuần. Chắc chắn.”Ồ, nhưng nếu anh em chỉ biết sự thật về họ, nhưng báo chí và các thứ sẽ giữ im lặng chuyện đó. Nhưng hãy để cho một người Ngũ Tuần đi chệch điều đúng xem, và xem cả nước xầm xì về nó như thế nào. Chắc chắn. Vâng, thưa quý vị.

²²⁵ Nhưng, bây giờ lưu ý, vua bảo, “Chỉ nhìn vào phần tối, điều xấu, phần tồi tệ hơn của nó.” Ba-la-am bảo, “Vâng, tôi sẽ chỉ nhìn vào phần tối, phần tệ hại những gì họ làm. Đó là những gì tôi sẽ làm, tôi sẽ chỉ nhìn vào phần xấu của họ—của họ, không tốt của họ.” Bởi vì nếu anh em nhìn phần không tốt, thì chúng không có. Đúng thế. Họ đã phạm mọi tội lỗi có thể xảy ra. Nhưng những gì mà ông không thấy, ông ta đã không thấy Vâng Đá bị đập đó, Con Rắn Bắn Đòng đó, sự vui mừng đó của Nhà Vua ở giữa vòng họ, sự chữa lành, các dấu kỳ, phép lạ, và Trụ Lửa đó đang treo lừng lờ trên họ.

²²⁶ Vị tiên tri mù đó đã không thể nhìn thấy Điều đó. Không, thưa quý vị. Nhưng ông đang phô bày ra phần nhơ bẩn của họ, “Ồ, tôi biết một người bỏ trốn với vợ của một người đàn ông khác. Tôi—tôi biết điều này, ông ta đã ăn cắp một số tiền.” Đúng vậy. Đúng vậy. Tôi sẽ thừa nhận điều đó; nhưng họ có điều giống như vậy ở đó, nhưng họ chẳng nói gì về chuyện đó cả. Hiểu không? Vì vậy ông chỉ tỏ cho thấy phần tồi tệ.

²²⁷ Nhưng Ngài đã phán, Đức Chúa Trời phán, “Người chỉ được nói những gì mà Ta nói.” Và Ba-la-am đã ở trong Thánh Linh, rơi vào một cơn mê; và thay vì rửa sả Y-sơ-ra-ên, ông lại ban phước cho nó. A-men! Ông ta đấy.

²²⁸ Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời có sự tính toán lại...hay sự tôn trọng đối với những trường trung học, chính thống, và những viện thần học lớn này, và cao đẳng này, và Tiến sĩ Triết và Tiến sĩ Luật và, ồ, tất cả các loại Tiến sĩ Thần đạo...Ồ, điều gì xảy ra nếu Ngài đã có sự tôn trọng đối với điều đó, ồ, thế thì, bạn có thể... Ngài phải có sự tôn trọng đối với họ. Thấy không? Nhưng Ngài đã tôn trọng và đã ban phước dân này với một nguồn phước rồi, bởi vì Thánh Linh, Vua...Họ bảo, “Có tiếng la lớn của Vua trong trại quân.” Gì hả? Gì hả? “*Vua của những vị thánh.*” Những tiếng hét và sự vui mừng! Về điều gì? Một Vương Quốc khác.

229 Tôi sẽ chứng minh cho anh em họ không phải là những người thuộc về những giáo phái. Anh em muốn tôi làm điều đó không? Tôi nghĩ mình ghi xuống một câu Kinh Thánh ở đây vì điều đó. Vâng, thưa quý vị. Hãy để tôi chứng minh với anh em rằng Y-sơ-ra-ên không phải là...Chúng ta hãy lật trở lại Dân-số ký, chỉ để anh em sẽ thấy là họ không phải. Họ...Vậ thì, Mô-áp là một giáo phái lớn. Chúng ta sẽ xem Dân-số ký 23:9, tôi sẽ lấy câu thứ—thứ 8 với nó:

Và...Làm sao tôi sẽ—Làm sao tôi sẽ rửa sả, (Ba-la-am nói), kẻ mà Đức Chúa Trời không rửa sả? hoặc làm sao tôi sẽ giận mắng, kẻ mà CHÚA đã không giận mắng? (Ư-m.)

230 Bây giờ hãy lắng nghe những gì...những gì Ngài đã phán:

Vì—Vì từ đỉnh các núi tôi đã thấy người,... (Đó là Đức Chúa Trời. Không phải từ dưới thung lũng, nhưng từ đỉnh các núi. Ồ! “Mắt Ngài dõi theo chim sẻ, và tôi biết Ngài quan sát tôi.”)...từ đỉnh các núi, tôi đã thấy người,... (A-men! Không phải từ...phía sau lưng của thung lũng nào đó để anh em có thể nhìn thấy phần phía sau của họ; “Ta đã nhìn thấy cả mọi sự,” Đức Chúa Trời phán.) ... từ đỉnh các núi, tôi đã thấy người, và từ đầu cao gò đồng, tôi đã nhìn người: kia, là một dân ở riêng ra, và sẽ không nhập số các nước.

231 Điều đó giải quyết vấn đề đó chứ? Họ không phải là một giáo phái, “các nước.” Ồ, họ là những người đi lang thang, trong những chiếc lều bạt, những đường phố chật hẹp, trên những góc phố, sứ mạng nhỏ. Trả tiền nhà trẻ, người ta đuổi họ đi; Đức Chúa Trời muốn họ đi lang thang nơi nào khác. Hiểu không? Những kẻ lang thang! Đúng!

232 Tại Jamaica, cách đây không lâu, có một tiến sĩ thần học tài giỏi Ngũ Tuần đang đứng đó. Và tôi nói, “Ồ, thật Chúa đã ban phước cho Hội thánh ngũ tuần ban đầu: họ chẳng có gì cả.” Tôi nói, “Họ chỉ là những người đi lang thang, đây đó thôi.”

Anh ấy nói, “Ồ, Anh Branham à?”

Tôi nói, “Vâng, thưa anh.” Yêu mến anh ấy; anh em tốt.

Và anh ấy nói, “Tôi—tôi chỉ muốn cho anh thấy anh sai trật ở chỗ nào.”

Tôi nói, “Ồ, tôi thật vui về điều đó. Tôi—tôi luôn luôn muốn biết tôi sai trật ở chỗ nào, bởi vì Đức Chúa Trời biết điều đó; tôi—tôi không muốn sai.” Tôi nói “Ồ, nếu tôi sai, tôi chắc chắn muốn biết về điều đó, thưa anh. Cám ơn anh.”

Anh ấy nói, “Anh cứ ca ngợi những người ngu tuần đó.”

Tôi bảo, “Vâng!”

Anh ấy nói, “Họ đã phạm lỗi lầm khủng khiếp nhất mà họ đã từng phạm, lúc họ bán tài sản của họ.” Nói, “Lúc sự bất bớ dấy lên, thậm chí họ đã không có một căn nhà để ở. Họ đã không có một nơi để đi, và họ đi lang thang.”

Tôi nói, “Thật chính xác ý chỉ Đức Chúa Trời.”

Anh ấy nói, “Tại sao?”

²³³ Tôi nói, “Nếu họ có một căn nhà, họ ắt đã quay trở về, nhưng họ đã phải đi từ đây đến đó, lan truyền tin tức, mọi nơi, rằng Đức Thánh Linh đã đến. Đừng bảo với tôi rằng Đức Chúa Trời phạm một lỗi lầm. Ngài không bao giờ phạm lỗi lầm. Ngài biết cách làm chuyện đó như thế nào. Họ đã bán đi những tài sản của họ và trở thành những kẻ rày đây mai đó, gieo rắc tin mọi nơi.” Và nói, “Tin tức đã được lan truyền đến tất cả thế giới được biết lúc đó, bởi những người đi lang thang từ bỏ mọi thứ để có Đức Thánh Linh.” Những người đó không thuộc về một giáo phái. Hiểu không?

²³⁴ Bây giờ, nên nhớ, giáo phái là những gì Đức Chúa Trời đang gọi, “Đã tiêm vào giáo lý của Ba-la-am.”Ồ, lúc đó, lúc đó khi ông ta không thể đưa được họ vào trong giáo phái này, anh em biết Ba-la-am đã làm điều gì không? Nào, hãy lắng nghe kỹ nào, chúng ta sắp đến chỗ kết thúc. Vậy thì những gì Ba-la-am đã làm, ông ta đã làm chính điều họ đã làm ở đây tại Giáo hội nghị Nicene. Đó là lý do Ngài đã phán, “Các người có giáo lý của Ba-la-am và đảng Ni-cô-la đó.”

²³⁵ Bây giờ, đảng Ni-cô-la là những người đã kéo ra và muốn lập nên các tổ chức và—và đại loại như vậy. Mà, rất cuộc... Bao nhiêu anh em biết đó là Lẽ thật khi tôi nói, “tổ chức”? Đó chính xác là

Lẽ thật của Đức Chúa Trời. Và cuối cùng họ đã lập thành tổ chức vĩ đại nhất trên thế giới. Và họ đã làm nó nên cái gì? Công giáo. Và từ *công giáo* có nghĩa là gì? “*Phổ thông*.” Một tổ chức, toàn cầu, được tổ chức, “Tất cả những thứ nhỏ bé này phải đi vào trong một giáo hội.” Bây giờ, nếu anh em lưu ý. Ồ, tôi...anh em cứ tiếp tục.

²³⁶ Nhìn xem! Ba-ly-lôn là gì? Ai đã thành lập Ba-by-lôn? Nim-rót. Ông ta đã làm gì? Ông đã xây nên một cái tháp lớn trong một thành phố lớn, và buộc tất cả những thành phố khác tỏ lòng tôn kính đối với thành phố này. Tổ chức! Đó là nguồn gốc của nó. Chắc chắn. Đến ngay đây trong thời đại hội thánh và tổ chức lại, và mang cả các nước vào nó. Và ngay ở đây Nó đã nói, “Dâm phụ làm cho các nước uống rượu tà dâm của nó.” Tội tà dâm nó đang phạm, tuyên bố là một “*Cơ-đốc nhân*” và đưa ra thứ như thế: những sách giáo lý đại cương, sách cầu nguyện, và mọi thứ khác. Và tin đồ Tin Lành cứ đi theo, điều như vậy, cứ đi theo dấu vết nó.

²³⁷ Được rồi, chúng ta hãy đi thêm chút nữa nào. Được rồi. Được rồi. Bây giờ Ngài phán, rằng, “Đây là những giáo lý của Ba-la-am.”

²³⁸ Vậy thì, Ba-la-am đã làm gì khi ông thấy rằng ông đã không thể—rằng ông đã không thể rửa sả Y-sơ-ra-ên? Ông đã nói với Ba-lác sẽ là một ý tưởng tốt, lúc đó, cho ông ta để mời những người này đến với lễ hội của thần. Họ có một—họ có một—một lễ hội lớn trên đó, họ đã...nơi mà họ sắp có lễ hội. Và họ...Lễ hội đó được gọi là “*Lễ hội Ba-anh-p-hê-ô, Ba-anh phê-ô*.” Tôi cho là p... phê-ô, Ba-anh phê-ô. Nó là một—một lễ hội, để thờ phượng.

²³⁹ Và Ba-la-am nói, “Này, Ba-lác, tôi sẽ nói cho vua biết, tôi sẽ cho vua một ý tưởng hay. Nếu vua chỉ...nếu vua...Đức Chúa Trời không rửa sả họ, tất cả chỉ có vậy, vì vậy tôi sẽ bảo vua những gì chúng ta sẽ làm. Chúng ta không thể tống khứ họ đi được; nhưng nếu vua cứ mời họ qua, vua sẽ xoay chuyển mọi thứ theo cách của vua.”

²⁴⁰ Thấy đó, chính xác, một cách chính xác những gì Constantine đã làm. Một cách hoàn hảo! Đó là nguyên nhân “*giáo lý Ba-la-am*.”

241 Họ đã làm gì? Thế rồi họ... Sự dạy dỗ của Ba-lác đi xuống giữa vòng Y-sơ-ra-ên. Và họ đã mời tất cả những người Y-sơ-ra-ên lên dự lễ hội lớn này, sự phô trương thanh thế lớn mà họ đã có. Ồ, một bữa tiệc lớn nào đó, sự liên hoan vui nhộn về một việc họ đã có trên đó. Và khi họ đi lên đó, ồ, những người Y-sơ-ra-ên này bắt đầu nhìn thấy những người nữ Mô-áp xinh đẹp, ăn mặc khêu gợi này. Vâng, chẳng giống những cô gái bình thường của họ dưới đó. “Ồ, họ trông thật xinh đẹp. Chao ôi! Họ đã được tạo nên như thế nào và, ồ, họ có thể tự phô bày mình ra như thế nào.” Và họ đã sa ngã vì điều đó, và bắt đầu phạm tội tà dâm. Và Ba-la-am biết nếu Đức Chúa Trời không rửa sả họ, ông sẽ đem họ qua phía giáo phái này và gây ra cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời để diệt họ đi dù sao đi nữa; để cho Chính Đức Chúa Trời giết họ, nếu ông từng có thể đem họ ra khỏi đường lối của Lê thật.

242 Và ngay khi anh em bước ra và gia nhập một giáo hội thay vì nhận lãnh phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, thì anh em chết! (Không phải vì anh em, nhưng ở trên đây, tôi đang để cho điều đó thấm sâu một lát.) Chết! “Các người có một tiếng,” đã nói với Luther ở đây, về Thời đại Sạt-đe. Từ *Sạt-đe* có nghĩa “chết.” “Người có tiếng sống, nhưng mà là chết!” Đó là những gì Đức Chúa Trời đã phán. Đúng thế. Hiểu không?

243 Và khi họ phạm tội tà dâm thuộc linh trên đó, hội thánh đã kết hôn từ phép báp-têm Đức Thánh Linh trở thành một giáo phái, họ trở nên chết. Anh em đấy. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói, đó là những gì Đức Chúa Trời đã nói, phán với các hội thánh.

244 Bây giờ tôi muốn đọc điều gì đó ở đây cho anh em, mà tôi...

245 Và Đức Chúa Trời, Ngài đã làm gì? Và bấy giờ khi họ làm điều ác này, và họ ở trong tội tà dâm, Đức Chúa Trời đã giết bốn mươi hai ngàn người trong họ cùng một lúc; bốn mươi hai ngàn, vì phạm tội tà dâm. Điều gì đã được nói ở đây trong hội thánh? Sự tà dâm thuộc linh, rằng anh em xưng là “Cơ-đốc nhân” và vẫn đang sống giống như thế gian. Ồ, anh em ơi, anh em hãy nhận lãnh Đức Thánh Linh! Hãy lánh xa khỏi những tín điều cũ này và các thứ anh em... chúng thì chết; đọc thuộc lòng Tín điều các Sứ đồ, hay loại tín điều nào đó, và nói một vài lời cầu nguyện được viết ra từ một quyển sách cầu nguyện, hay điều

gì đó giống như thế. Chúa Jêsus không bao giờ bảo dân sự của Ngài đọc lời cầu nguyện, Ngài phán, “Hãy cầu nguyện!” Hãy cầu nguyện! Đúng thế.

²⁴⁶ Vậy thì, yến tiệc của Constantine, thật giống như Ba-la-am. Bây giờ hãy quan sát. Giống như yến tiệc ngoại giáo của Ba-la-am, Constantine đã có một bữa tiệc ngoại giáo. Được rồi. Bẹt-găm được mời. Và hãy lưu ý bây giờ điều này...

²⁴⁷ Tôi có viết đôi điều đã viết xuống đây, tôi sẽ để yên nó ngay bây giờ. Được rồi. Được rồi. Tôi chỉ đang cố gắng nắm bắt chỗ ghi chú này ở đây về...điều gì đó mà tôi đã ghi xuống.

²⁴⁸ Bẹt-găm đã được mời. Được rồi, họ đã được mời đến một bữa tiệc sau Giáo hội nghị Nicene. Họ đã được mời đến dự tiệc lễ *Đông Chí*; mà có nghĩa là, “mặt trời, tôn thờ mặt trời,” là thần ngoại giáo; mà rơi vào ngày 21 tháng Mười hai, ngày ngắn nhất trong năm. Và những năm...Cùng thời gian như vậy cho đến ngày 25 tháng Mười hai. Tất cả những kẻ ngoại giáo cử hành nó, sinh nhật của thần mặt trời. Sinh nhật của thần mặt trời là ngày ngắn nhất trong năm, ngày 21 tháng Mười hai. Và rồi bất cứ ai đã từng đọc lịch sử của các hội thánh biết rằng những kẻ ngoại giáo thờ phượng vào ngày đó. Đó là một lễ kỷ niệm.

²⁴⁹ Ô, dân La-mã có...họ có những trò chơi lớn, rạp xiếc La-mã. Bao nhiêu anh em đã thấy điều này ở đây, bất kỳ nó là gì, ở đây cách đây không lâu, họ đã có? Ben Hur! Thấy không? Vậy thì, xiếc La-mã; đó là những gì mà những người La-mã đã có vào ngày mặt trời đó, để kỷ niệm ngày sinh của thần mặt trời. Hiểu không?

²⁵⁰ Và bây giờ...và họ đã làm một yến tiệc lớn trên đó và đã mời những người Ni-cô-la đến. Ô! Nó há chẳng hoàn hảo sao? “Có sự giảng dạy của Ba-la-am giữa vòng các bạn.” Đây, nói cho Bẹt-găm những gì họ đã có, những chủng tộc lớn. Ở đó họ nghĩ rằng... Những kẻ đảng Ni-cô-la này nghĩ, “Ồ, nào, điều đó tốt. Tiệc yến lớn này được tưởng niệm hàng năm chứ? Vâng.” Vậy nên với lời mời đến cái—cái—cái gọi là tổng giám mục, hay bất kể ông ta là gì lúc đó, và mọi thứ, họ đã lấy nó làm một điều thường xuyên: để mang vào những sự thông dâm, mang vào sự tà dâm, hình thành nên giáo hội Công giáo; mà là mỗi giáo phái Tin Lành là

một thành viên của nó, tổ chức. Đức Chúa Trời không có tổ chức, và ghét chính cái tên của nó. Kinh Thánh đã nói vậy.

²⁵¹ Và khi họ làm điều đó, chuyện gì đã xảy ra? Họ—họ đã nói bấy giờ...Họ phải có một sự ứng dụng thuộc linh, để họ thay đổi (Chúa Jêsus) ngày sinh của C-o-n Đức Chúa Trời từ tháng Tư (Điều mà tất cả học giả giỏi đều biết, và bất kỳ người nào với những khả thi thuộc linh, rằng Ngài đã được sinh ra trong thời gian tự nhiên giống như khi những con chiên và mọi thứ khác được sinh ra: vào tháng Tư.) quay trở thành ngày 25 tháng Mười hai. Và vẫn tôn thờ lễ Giáng sinh, bây giờ là Ông già Nô-ên. Và những gì...Ồ, chào ôi. Hiểu không? Vẫn còn có những lễ hội ngoại giáo được thêm vào nó nữa. Tất cả chỉ có vậy. Thế đấy, được mời mọc, Ba-la-am. “Có đạo Ba-la-am giữa vòng các người.” Nó đấy. (Ôi Đức Chúa Trời, xin khả thi nó, Cha ôi.) Hiểu không? Ngày sinh từ tháng Tư cho đến khi...

²⁵² Bây giờ, sử gia nói rằng, “Mọi chứng cứ Chúa Jêsus đã được sinh ra vào tháng Tư khi tất cả sự sống khác lại sanh ra.” Nhưng họ đã thay đổi nó trở lại ngày 25 tháng Mười hai, năm ngày sau (hiểu không?) theo thần ngoại giáo, để họ có thể đặt những nghi thức của họ lại với nhau: chủ nghĩa ngoại giáo và Cơ-đốc giáo. Và đạo Công giáo chẳng là gì trên thế gian ngoài một đám ngoại giáo mê tín dị đoan và những người cận bã của Cơ-đốc giáo kết hợp với nhau. Đúng thế. Điều đó đúng. Và những người Tin Lành dính líu với nó thật chính xác là con gái của mẹ dâm phụ. Điều đó chính xác.

²⁵³ Bây giờ, Đức Chúa Trời vừa giúp chúng ta là những người phản đối thực sự chống lại bất cứ điều gì không tin kính. Hiểu không? Ô!

²⁵⁴ Và để thực hiện sự ứng dụng thuộc linh với nó, anh em có biết giám mục đã nói gì không? Giám mục bảo, “Chúng ta có quyền để làm điều này vì người là ‘Mặt Trời công bình.’” Hừm!Ồ, họ có một lỗ hổng, giống như họ làm về “Cha, Con, và Thánh Linh;” Ma-thi-ơ 28:19, cùng một loại, chính xác. Chắc chắn, họ có một lỗ hổng, họ phải có kiểu ứng dụng thuộc linh nào đó, anh em thấy đấy. Nhưng nó không...

²⁵⁵ Kinh Thánh nói, “Cứ lời khai của hai hoặc ba người làm chứng thì mọi việc được chắc chắn.” Đức Chúa Trời đã nói thế, Ngài đã nói điều đó ba lần. Nếu Đức Chúa Trời lấy để xác thực điều gì đó khác, Ngài đã lấy Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giảng; mọi việc Ngài đã làm, Ngài đã có hai hay ba người làm chứng để chứng minh mọi việc Ngài đã làm, suốt mọi lúc qua Kinh Thánh. Đúng thế.

²⁵⁶ Nhưng, anh em thấy, những điều nhỏ bé đó phải đến đó để họ có thể chọn ra là điều đó. Đức Chúa Trời đã biết trước khi sáng thế. Họ đã có tại đó, sự ứng dụng thuộc linh, “Bởi vì Ngài là C-o-n của Đức Chúa Trời, chúng ta cứ lấy sinh nhật của m-ậ-t-t-r-ờ-i ngoại giáo làm đó là sinh nhật của C-o-n, và bởi vì đó là ‘Mặt Trời công nghĩa.’” Hừm! Hừm! Anh em biết, người Tin Lành vẫn còn sa ngã vì điều đó, điều gì đó giống như thế. Chắc chắn, họ sẽ, lấy nó ngay khỏi Kinh Thánh đưa đến chỗ nào khác. Ồ, chao ôi! Tôi...Hầy—chúng ta hãy dừng trong một phút. Được rồi.

²⁵⁷ Đây là một điều nhỏ tôi muốn hiểu được. Chúng ta hãy lấy câu cuối này ở đây nhanh lên. Chúng ta có thể làm điều đó chứ? Vâng. Ồ, tôi sẽ thật vội, thật nhanh bây giờ, và anh em sẽ...chúng ta sẽ đụng đến những phần nổi bật của Nó. Được rồi. Chúng ta đang ở đâu lúc này?

Nhưng...có vài điều...Ta quả...trách người,...Ba-la-am,...

Đúng vậy, tôi hiểu điều đó.

Người cũng có kẻ theo...giáo lý của Ni-cô-la...

Hãy ăn năn;...bằng không Ta...đến...mau kíp, và...lấy thanh gươm ở miệng Ta mà giao chiến cùng người.

Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh;...

²⁵⁸ Chao ôi! Tại đây Constantine đã làm điều này, đó là...Khi họ sắp đặt lễ hội lớn này. Tôi—tôi thật...Tôi đã bắt đầu đi ra khỏi điều đó; tôi sẽ đợi trước khi tôi đọc chỗ đó vì Đức Thánh Linh tiếp tục vận hành trở lại, đó là lý do tôi đã làm những gì tôi đã làm vào lúc đó; nói, “Người đừng có giữ lại điều đó.” Hiểu không? Nó đến đây này! Ừ-m, ừ-m, ừ-m. Được rồi. Lý do...

²⁵⁹ Khi họ giải quyết xong điều lớn này, (Tôi muốn nói với anh em những gì đã xảy ra để anh em sẽ hiểu được.) đó là sự sinh ra của hậu thiên hi niên. Vì giáo hội đã trở nên giàu có; nó giàu có hết sức. Và đó là gì? Quyền lực. Nó ở trên nhà nước; nhà nước và giáo hội kết hợp với nhau.

²⁶⁰ Bây giờ, Đức Chúa Trời có một vương quốc chứ? Và há Chúa Jêsus đã chẳng từng nói rằng chúng...Mỗi một trong những nước này là của nó, Chúa Jêsus đã phán vậy, đã chỉ cho Ngài thấy các vương quốc của thế gian, nói, “Mọi nước trong thế gian đều thuộc về ta. Ta làm cho chúng bất kỳ điều gì ta muốn.” Và rồi sau đó lại liên hiệp Đức Chúa Trời và ma quỷ sao? Ồ, anh em không thể làm thế! Chắc chắn, anh em không thể. Đó là lý do nhà nước được tổ chức. Đức Chúa Trời không dành cho, những tổ chức này. Chắc chắn không, anh em không thể làm điều đó.

²⁶¹ Nhưng lúc ấy họ đã có điều đó, họ đã có giáo hội của họ gọi là Cơ-đốc giáo; họ kết hiệp nó với quốc gia, cả đế chế La-mã, tất cả của nó. Giám mục lớn coi sóc trên tất cả điều đó, mà là Boni-... Sau một lúc họ gọi ông là giáo hoàng, nhưng ông là một—ông là một giám mục lúc đó. Và Boniface III là người đã trở thành giáo hoàng đầu tiên.

²⁶² Rồi chúng ta tìm thấy rằng ở đây ông đã lập nên ở đó như một giáo hoàng thực sự...Họ có một thần, trong hình hài con người. Họ có một bàn thờ lớn. Họ có sự giàu có tốt đẹp. Họ có những bàn thờ khảm cẩm thạch, vĩ đại, đầy quyền lực, và khảm với những đá quý, và vân vân, tất cả ở trên nó. Và họ đã có những nhà thờ lớn. Họ đã kiểm soát nhà nước. Và anh em biết điều gì không? Từ ngữ đã ra từ đó “đó là Thiên hi niên,” rằng tất cả những lời hứa cho họ những người Do-thái tội nghiệp, rằng, “Đức Chúa Trời đã bỏ quên họ” (điều mà Ngài bảo Ngài không bao giờ làm điều đó), và đã cố gắng mang vào Thiên hi niên trước sự đến của Chúa Jêsus. Khi Chúa Jêsus đến là khi thời kỳ Thiên hi niên bắt đầu.

²⁶³ Đó là nơi sinh sản thuyết hậu thiên hi niên. Đó là lý do người Công giáo không giảng dạy sự tái lâm của Chúa Jêsus, cho đến ngày nay. “Đó là tất cả nằm trong giáo hội. Đây là thời kỳ Ngàn năm. Giáo hội sở hữu mọi thứ. Đây là nó.” Xem đó, họ tin

vào thuyết hậu thiên hi niên (Ồ, chao ôi!) mà không có sự tái lâm của Chúa Jêsus Christ. Điều này kéo dài mãi cho đến khi Constantine bị ám sát vào giữa năm 312 và—và...s.c. 312 và 606. Sau đó Boniface III được tôn lên làm giám mục toàn cầu hoặc giáo hoàng trên toàn thể giáo hội phổ thông.

²⁶⁴ Tôi tin chúng ta sẽ làm xong câu này, và rồi tôi sẽ trình bày nó. Ngợi khen Đức Chúa Trời. Hiểu không? Bây giờ, tôi chỉ giữ trong một phút. Câu thứ 17:

Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh—Thánh Linh phán cùng các hội thánh; Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho ăn...ma-na đương giấu kín, và sẽ ban cho người hòn sỏi trắng, và trong hòn sỏi đó có viết một tên mới, mà không ai biết chỉ kẻ nhận lấy biết nó.

²⁶⁵ Anh em muốn chờ đợi cho đến đêm mai, hay học nó bây giờ? [Hội chúng trả lời, “Bây giờ!”—Bt.] Được rồi.

²⁶⁶ Lạy Cha Thiên Thượng, con cầu xin rằng Ngài sẽ để cho dân sự hiểu được giờ này, nhưn Danh Chúa Jêsus, hầu cho họ có thể hiểu ở mọi nơi (và nơi mà những cuộn băng được nghe), để họ có thể biết rằng con—con nói điều này bởi vì Đó—Đó là sự Thông giải Thiêng liêng Ngài đã ban cho con. A-men.

...kẻ nào thắng...

²⁶⁷ Điều đầu tiên tôi muốn anh em ghi nhớ: rằng mỗi một trong những sứ điệp này không được gởi cho hội thánh, nhưng cho thiên sứ của hội thánh. Hãy nhìn lại ở đây, hội thánh đầu tiên, hội thánh Ê-phê...Cho tới hội thánh...Cho thiên...

Cho thiên sứ của hội thánh của Ê-phê-sô...(Đúng không?)

²⁶⁸ Được rồi, thời đại hội thánh kế tiếp, câu thứ 8:

...cho thiên sứ của hội thánh của Si-mi-ệc-nơ...

²⁶⁹ Được rồi, và câu thứ 12:

...cho thiên sứ của hội thánh của Bết-găm...(Đúng thế không?)

²⁷⁰ Sứ điệp được gởi cho người lãnh đạo của hội thánh. Đức Chúa Trời giúp cho người đó sẽ khỏi lạc khỏi Sứ điệp đó! Nhưng Nó đã

được ban cho một thiên sứ, và thiên sứ ở trong tay Ngài dưới sự kiểm soát của Riêng Ngài, ban cho quyền lực mạnh mẽ từ Ngài, từ tay hữu của Ngài. Họ thì ở trong tay hữu của Ngài, đó là, họ ở trong quyền lực tối cao trong lúc họ đang có mặt trên địa cầu ở đây; bởi vì họ là những Ánh Sáng từ Ngài, ban ra Ánh Sáng cho thời đại hội thánh đó. Hiểu không? “Cho *thiên sứ* của hội thánh.” Được gởi cho *ngôi sao* (của thời đại) đó là trách nhiệm. Thiên sứ của hội thánh chịu trách nhiệm nếu người không rao giảng Lời. Đúng thế. Và thiên sứ đó sẽ phải trả lời trong sự phán xét.

271 Bao nhiêu anh em còn nhớ khái tượng tại đây cách đây không lâu về...Hãy nhìn đây. Khi tôi đang—khi tôi đang nằm ở trên giường, và Đức Thánh Linh đến; và tôi nhìn lại, vợ tôi ở đó. Và tại đó tôi đang nằm ở đó, và đã đi lên trong sự Hiện diện ở đó, và tôi đã nhìn thấy tất cả những người đó. Và anh em còn nhớ tôi đã kể điều đó không? Tất cả anh em còn nhớ. Hiểu không?

Và tôi nói, “Ồ, họ là...?”

Người nói, “Họ là của anh.”

Và tôi nói, “Tất cả họ thuộc họ Branham sao?”

Người nói, “Không.” Có hàng triệu người trong họ. Ngài phán, “Đó là những người trở lại đạo của anh.”

Và tôi hỏi, “Những người trở lại đạo à?”

272 “Hãy nhìn người đàn bà kia mà anh rất ngưỡng mộ, ở đó, trẻ trung và xinh đẹp,” nói, “bà ấy đã qua tuổi chín mươi khi người dẫn dắt bà đến với Đấng Christ.”

Và tôi nói, “Ồ!” Tôi nói, “Thế thì tôi sợ điều này không?”

Và người nói, “Chúng ta đang đợi chờ tại đây cho sự hiện đến của Chúa.”

Tôi nói, “Tôi muốn nhìn thấy Ngài.”

273 Nói, “Anh không nhìn thấy Ngài bây giờ, nhưng” nói, “Ngài sẽ đến ngay. Chúng ta đang chờ đợi Ngài, nhưng khi Ngài đến, Ngài sẽ đến với anh trước hết. Và anh sẽ bị phán xét theo như Phúc Âm anh đã rao giảng, và chúng tôi sẽ là những thần dân của anh.”

“Ồ,” tôi nói, “anh có ý nói tôi chịu trách nhiệm cho tất cả những người này sao?”

“Tất cả chúng ta!”

Tôi nói, “Ồ, mọi người sẽ...?”

Người nói, “Anh sinh ra là một người lãnh đạo.”

Và tôi nói, “Ồ, mọi người sẽ chịu trách nhiệm sao?”

Người bảo, “Mọi lãnh đạo.”

Tôi thưa, “Thế còn Thánh Phao-lô?”

Bảo, “Người sẽ chịu trách nhiệm cho thời đại *của mình*.”

“Ồ,” tôi nói, “tôi đã rao giảng cùng Phúc Âm giống như người đã giảng.”

Và hàng triệu tiếng nói cất lên, nói, “Chúng tôi đang yên nghỉ trên điều đó!” [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Hiểu không? Anh em đó, “đang yên nghỉ.”

²⁷⁴ Vì vậy *thiên sứ* của Đức Chúa Trời, sứ giả cho hội thánh, chịu trách nhiệm nếu người không rao giảng Lời. Được rồi.

²⁷⁵ “Ma-na giấu kín.” Chúng ta hãy đưa ra sự thông giải tốt nhất mà chúng ta có thể. “Ma-na giấu kín” làm hình bóng cho điều gì? Ma-na giấu kín là ma-na được giữ trong nơi...hay là bánh trần thiết, trong Kinh Thánh, mà chỉ dành cho thầy tế lễ. Bao nhiêu anh em biết điều đó? Hiểu không? Vậy thì, nó không dành cho...Họ có bánh cho hội chúng, nhưng có một thứ bánh đặc biệt dành cho thầy tế lễ. Đúng thế không?

²⁷⁶ Đây là bánh đặc biệt, loại bánh đặc biệt, ma-na *giấu kín*. Đó là gì? Ma-na của chúng ta là Ai? Đấng Christ. Được rồi, Thánh Giảng, chương 6, câu 48 đến 50, nếu anh em đang ghi xuống. Chúa Jêsus phán Ngài là “Bánh Sự Sống đến từ Đức Chúa Trời trên Trời,” Ma-na.

²⁷⁷ Ồ, “ma-na giấu kín” là gì? Ma-na đó thì không được ban cho tất cả hội chúng. Sự khải thị được tuôn đổ trên thiên sứ của hội thánh, sự khải thị về Lời. Hiểu không? Sự khải thị về Lời được ban cho thiên sứ của thời đại đó, vì nó được giấu kín từ mọi nơi, và được khải thị trở lại (ma-na giấu kín đó) cho...Nó được gửi cho *thiên sứ* của hội thánh. Hiểu không? Anh em nắm được nó

không? Đó là sự khải thị lớn hơn một chút về Đấng Christ là gì, có lẽ một sự kêu gọi cao hơn một chút.

278 Tự hỏi Luther có nhận ra điều đó không? Tự hỏi Wesley có nhận ra vào thời của ông không?Ồ! Tự hỏi Thánh Martin đã có nhận ra nó không? Irenaeus? Bây giờ, anh em biết, giáo hội đã thậm chí không phong chức cho những người đó, họ không phải là những vị thánh đối với họ; nhưng họ là những người có những dấu hiệu theo sau. Họ lấy những giám mục của—của chính họ, và vân vân, để phong thánh.

279 Ồ, tại đây cách đây không lâu, một phụ nữ đã đến mua quyển *Cuộc Đời của Thánh Martin* trong một hiệu sách tiếng Anh. Và khi... Bà nói, “Thánh Martin.”

280 Và người bán sách lục soát hết các kệ, nói, “Ông ấy chẳng được biết nhiều lắm trong lịch sử, ông ta đã không được phong thánh.” Hiểu không? Cho đến ngày nay vẫn thế; nhưng Đức Chúa Trời đã ghi tên ông, Đức Chúa Trời biết ông là ai.

281 Xem đó, đó là sự khác biệt. Người nào đó muốn tên của họ ở trong điều gì đó lớn lao, nhưng dân sự của Đức Chúa Trời muốn tránh đi các loại đó. Họ không muốn những thứ to tát, và thứ gì đó to tát; họ muốn khiêm nhường, sự khiêm tốn đó. Con đường—con đường đi lên là con đường xuống. “Ai tự mình hạ mình xuống sẽ được tôn cao; còn ai tự tôn mình lên sẽ bị hạ xuống.” Tự hạ mình. Đừng cố là điều gì đó quan trọng; hãy cố là điều gì đó bé nhỏ, nhưng là những gì anh em có. Hiểu không? Là nhỏ bé trong mắt của Đức Chúa Trời, nhỏ bé trong mắt của chính mình, mọi người khác là ở trên anh em. “Hãy để người lớn nhất giữa vòng anh em làm người hầu việc cho tất cả.”

282 Còn ai có thể vĩ đại hơn Chúa Jêsus Christ Đấng đã tự Ngài quấn khăn ngang mình và rửa chân cho các môn đồ? Ngài trở thành, một Người Hầu rửa chân. Đức Chúa Trời của Thiên đàng, Đấng Sáng Tạo trời đất, đang rửa những đôi chân dơ bẩn cho những người đánh cá (Ồ!) dính phân và các thứ, và bụi bặm trên đường, nơi mà quần áo của họ đã quét ngang qua, và rửa sạch hết đi; một Người Hầu rửa chân, Ngài thật là. Và rồi chúng ta suy nghĩ, “Chúng ta là người nào đó. Chúng ta phải là Tiến sĩ, Tiến sĩ Triết, *A gì đó*.”Ồ, chao ôi! Đó không phải là Đấng Christ.

Điều đó không bày tỏ tình yêu thương...Chúa Jêsus Christ đây yêu thương. Ngài đã trở thành một Đầy Tớ cho tất cả. Đúng thế. Đã dạy cho chúng ta một tấm gương hầu cho chúng ta làm cho người khác như Ngài đã làm cho chúng ta. Ồ, đó là—đó là Chúa của tôi. Điều khiến cho Ngài lớn lao, vì Ngài đã làm cho chính mình nhỏ bé lại. Đấy, đó là những gì đã làm nên Ngài vĩ đại.

²⁸³ Tôi đã có đặc ân gặp gỡ một vài vĩ nhân trong đời, và tôi đã có một vài đặc ân gặp gỡ những người mà họ *đã nghĩ* họ là vĩ đại. Một người vĩ đại thực sự cố làm cho bạn nghĩ rằng bạn là vĩ đại còn người ấy chẳng là cái gì cả. Hiểu không? Gặp gỡ những vị vua, và vân vân, và những người thực sự là những vĩ nhân. Và anh em gặp gỡ những người Cơ-đốc trung kiên thực sự, những bộ quần áo đấp vá, và các thứ giống như thế. Và một số người đến với bực giảng bảnh bao giống như đóng hộp và rời...Hiểu không? Ồ, chao ôi! Ồ, nó cho đến nay...Được rồi.

²⁸⁴ “Ma-na giấu kín,” một điều gì đó nhỏ bé *đặc biệt*. Cái gì là *đặc biệt*? Không phải điều gì đó để...Những ơn phước của Đức Thánh Linh ư? Ồ, không, điều đó là cho cả hội chúng. Nhưng “ma-na giấu kín” là sự khải thị đặc biệt bởi vì người ấy phải giảng dạy những người khác. Hiểu không? Có một chút tri thức hơn về lời Kinh Thánh, để người có thể giảng dạy những người khác. Người đó được cho là vậy. Đúng thế không? Anh em sẽ không bao giờ sống cao hơn mục sư của mình. Anh em chỉ nhớ điều đó, đấy. Và vì vậy...Bởi vì ông là người chăn bầy mà nuôi anh em. Nếu ông là người chăn bầy, ông phải biết được ma-na nằm ở đâu, để cho chiên—chiên ăn. Đúng thế không? Vậy thì, đặc biệt một chút. Và hãy quan sát điều này chỉ một phút, sự khải thị, ma-na giấu kín.

²⁸⁵ Bây giờ, “Hòn sỏi trắng, người sẽ có một hòn sỏi trắng.” Thiên sứ này sẽ có một hòn sỏi trắng. Đó là một viên đá, phải không? [Một anh em nói, “Sự tinh khiết.”—Bt.] Và một...Anh ấy đúng, “sự tinh khiết.”

²⁸⁶ Ngài—Ngài có lần đã gặp một người và tên của ông là Si-môn, và Ngài đã đổi tên của ông thành Đá, “Phi-e-rơ.” Tại sao? Ông có những chiếc chìa khóa. Đúng thế không? Ngài đã đổi tên của ông và làm cho ông thành một hòn đá. Đúng thế không? Phi-e-rơ đã

có những chìa khóa bởi vì ông là người đã có những chiếc chìa khóa vào Nước Trời.

287 “Một tên mới, một tên mới được viết trên vàng đá này mà ngoài người nhận ra không ai biết.” Ngài biết người đó là ai, nhưng người đó không thể nói cho những người khác. Hiểu không? Hiểu không? Không có ai biết ngoài người đó. Hiểu không? Phi-e-rơ biết ông có những chìa khóa, nhưng anh em đã không nghe ông khoác lác về chuyện đó. Thấy không? Những kẻ khoe khoang về những gì họ đang có thường chẳng là cái gì cả. Ừ-m, ừ-m. “Một hòn đá trắng, và trong nó có một tên mới.” Không phải tên của chính người ấy, nhưng người ấy là người nào khác (Hiểu không?) mà chỉ chính người đó biết được; người mà có hòn đá, cái tên. Xem đó, ma-na đặc biệt để nuôi hội thánh, hãy nhớ.

288 Hãy nhớ khi Điều Này xảy ra cho hội thánh này, nó đã ở cùng một thời đại (cùng thời đại mà Điều Này đã được Khải thị) rằng đảng Ni-cô-la đã tự họ dựng lên người đứng đầu của giáo hội *của họ*, một giáo hoàng, và cho ông bàn thờ bằng đá trắng bên dưới, phía dưới ông, một bàn thờ bằng cẩm thạch. Đúng thế không? Và khám nó bằng đồ trang sức, và các thứ giống như thế, mà quý giá đối với *ông ta*.

289 Nhưng thiên sứ này của Chúa biết *người* là ai, một con trai của Đức Chúa Trời, qua—qua sự Khải thị của Chúa Jêsus Christ.

290 Và khi—khi những người đảng Ni-cô-la lập nên người lãnh đạo *của họ* và đặt hòn đá cẩm thạch tại chân ông (Hiểu không?), Đức Chúa Trời đã lập nên nhà lãnh đạo được đầy dẫy Thánh Linh của Ngài cho nhóm được đầy dẫy Thánh Linh của Ngài; thiên sứ của Ngài; và Ngài đặt trên người ấy một dấu ấn của một tên, nhưng người ấy không được tỏ lộ nó. Người ấy phải giữ nó cho chính mình, đấy. “Không ai biết được ngoài chính người đó.”

291 “Ma-na giấu kín, một viên đá, một tên mới không ai biết được ngoài chính người đó,” và nó đã được gởi cho thiên sứ của hội thánh. Tôi tự hỏi Luther có biết điều đó không? Tôi tự hỏi Wesley biết điều đó không? Tôi tự hỏi xem—xem những thiên sứ vĩ đại khác có biết không?

292 Và ngày nay tôi tự hỏi, nếu trong... Chẳng bao lâu thế giới sẽ đến, thiên sứ Ánh Sáng vĩ đại mà sẽ đến với chúng ta, sẽ dẫn dắt chúng ta ra, một Đức Thánh Linh vĩ đại, đến trong quyền phép, và sẽ dẫn dắt chúng ta vào trong Chúa Jêsus Christ. Người ấy có lẽ sẽ không biết điều đó, nhưng người sẽ có mặt ở đây một trong những ngày này. Người sẽ làm... Đức Chúa Trời sẽ làm cho người được biết. Người sẽ không phải tự tố chính mình, Đức Chúa Trời sẽ làm cho người được biết. Đức Chúa Trời sẽ chứng minh những người của Chính Ngài. Đó là những gì Ngài đã phán khi Chúa Jêsus có mặt tại đây và họ đã không biết Ngài, đấy. Ngài phán, “Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta; nhưng nếu Ta làm những công việc của Cha Ta, và các người không thể tin Ta, thì hãy tin các công việc.” Đúng thế không?

293 Ồ, Ngài chẳng tuyệt diệu sao! Sách Khải huyền. Bây giờ, anh em có thấy các hội thánh ở đâu không? Thấy họ bị đuổi ra như thế nào không? Thấy hội thánh đi ra ngoài như thế nào ở đây không? Vậy thì, *đấy* là thời đại mà chúng ta sẽ nói đến tối mai, ý Chúa.

294 Bây giờ, tôi lấy làm tiếc tôi đã giữ anh em lại lâu quá, nhưng tôi—tôi—tôi hy vọng rằng anh em—anh em sẽ học được điều gì đó. Và hãy ghi chép, để khi... Tôi có thêm một ít nữa ở đây, khoảng ba hay bốn trang nữa, nhưng tôi chỉ không đủ thời giờ để đến với điều đó, và, bởi vì sắp trễ rồi, và gần mười bảy phút cho đến khi... Nhưng chúng ta sẽ ghi nó trong quyển sách, dầu sao đi nữa, và vì vậy chúng ta sẽ—chúng ta sẽ—chúng ta sẽ có điều đó.

295 Bây giờ, bao nhiêu anh em yêu mến Ngài với cả tấm lòng? Bao nhiêu anh em tin Ngài với cả tấm lòng? Ô! Bây giờ, anh em có nghĩ rằng tôi sẽ đứng ở đây chỉ bởi vì chúng ta không phải ở trong những tổ chức—rằng chúng ta không ở trong những tổ chức và sẽ nói những điều đó không? Bây giờ anh em hiểu không, thưa các anh em, tại sao tôi—tôi (suốt đời tôi) tôi đã chống lại điều đó không? Xem đó, Đó là Đức Thánh Linh. Chính tôi không thể hiểu được điều đó, tôi không biết nó mãi cho đến cách đây vài ngày. Hiểu không? Tôi không biết điều gì đã khiến cho tôi làm điều đó; tôi đã không biết tại sao tôi luôn luôn kêu lớn nghịch lại những

người nữ sống sai trái, và các thứ; tôi đã không biết điều đó, giờ thì tôi biết. Hiểu không?

²⁹⁶ Bây giờ, Chúa biết rằng những điều này là sai trật. Ở đây chúng đã được lôi thẳng ra từ trong lịch sử, và đến...Kinh Thánh nói...Bây giờ nhìn ở đây, Kinh Thánh đã nói (trước đây) rằng những điều này sẽ xảy ra. Vậy thì, chúng ta biết điều đó, phải không? Thế thì chúng ta lấy lịch sử của thời đại đó, và thấy nó xảy ra một cách chính xác cách mà Kinh Thánh đã nói. Đúng thế không? Ồ, thế thì, khi chúng ta đi xuống ở đây đến thời đại hội thánh *của chúng ta*, và những gì Ngài tiên đoán cho thời đại hội thánh *của chúng ta*, nó sẽ xảy ra cứ hoàn toàn chính xác theo cách mà Đức Chúa Trời đã nói. Anh em tin điều đó không? Ồ! Anh em há chẳng muốn...

Ồ, tôi muốn thấy Ngài, nhìn lên gương mặt Ngài,
 Tại đó để ca hát mãi mãi về ân điển cứu rỗi của Ngài;
 Trên những đường phố Vinh quang hãy để tôi cất tiếng;
 Những phiền lo tất cả qua rồi, cuối cùng về nhà, mãi mãi vui mừng.

Ồ, tôi muốn thấy Ngài, nhìn...(Bao nhiêu anh chị em muốn?)
 Tại đó để ca hát mãi mãi về ân điển cứu rỗi của Ngài;
 Trên những đường phố Vinh quang hãy để tôi cất tiếng;
 Những phiền lo tất cả qua rồi, cuối cùng về nhà, mãi mãi vui mừng.

Bây giờ khi anh em bắt tay nhau, phía trước, sau, và chung quanh, với tất cả những người Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, bất kỳ là ai:

Khi tôi đi qua xứ này, hát khi tôi đi,
 Ồ, hương những linh hồn về Đồi Sọ (không phải giáo hội, mà Đồi Sọ.), đến dòng huyết

thăm,
 Nhiều mũi tên xuyên thấu linh hồn tôi, từ bên
 ngoài, bên trong;
 Nhưng Chúa tôi dẫn dắt tôi đi, tôi phải bám vào
 Ngài.

Chúng ta hãy đứng lên nào:

Ồ, tôi muốn thấy Ngài, nhìn lên mặt Ngài,
 Tại đó để ca hát mãi mãi...

Chúng ta hãy giơ tay lên.

...ân điển cứu rỗi;
 Trên những đường phố Vinh quang hãy để tôi
 cất tiếng;
 Những phiền lo tất cả qua rồi, cuối cùng về
 nhà, mãi mãi vui mừng.

²⁹⁷Ồ, tôi yêu Ngài biết bao! Tôi yêu Ngài biết bao! Tuyệt vời!
 Tuyệt vời!

Tuyệt vời thay, tuyệt vời thay, Chúa Jêsus đổi
 với tôi,
 Đấng Muu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời
 Quyền Năng là Ngài;
 Ồ, cứu vớt tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và xấu hổ,
 Tuyệt vời thay Đấng Cứu Chuộc của tôi, ngợi
 khen Danh Ngài!

Tôi đã từng bị hư mất, giờ được tìm thấy, thoát
 khỏi sự định tội,
 Chúa Jêsus ban sự tự do và sự cứu chuộc trọn
 vẹn;
 Đã cứu tôi và giữ gìn tôi ờ, khỏi mọi tội lỗi và
 xấu hổ,
 Tuyệt vời biết bao là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi
 khen Ngài...

Mọi người, hãy hát thật lớn:

Tuyệt vời thay, tuyệt vời thay, Chúa Jêsus đối
 với tôi,
 Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời
 Quyền Năng là Ngài;
 Ô, cứu vớt tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và xấu hổ,
 Tuyệt vời thay Đấng Cứu Chuộc của tôi, ngợi
 khen Danh Ngài!

Ồ, tuyệt vời thay!

Ồ, tuyệt vời thay, tuyệt vời thay, Chúa Jêsus đối
 với tôi,
 Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời
 Quyền Năng là Ngài;
 Ngài đang cứu vớt tôi, giữ tôi khỏi tất cả tội lỗi
 và xấu hổ,
 Tuyệt vời thay Đấng Cứu Chuộc của tôi, ngợi
 khen Danh Ngài!

²⁹⁸ Chúng ta hãy cùng nhau nói, “Ngợi khen Danh Ngài!” [Anh Branham và hội chúng nói cùng một giọng—Bt.]: “Ngợi khen Danh Ngài!” Đấng Cứu Chuộc của tôi! Hãy nhớ tối mai, bây giờ. Cho đến lúc đó, cho đến lúc anh em quay trở lại lần nữa, hãy làm điều này:

Mang Danh Jêsus với anh,
 Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
 Danh ấy sẽ ban sự vui mừng, an ủi cho...(Rất
 vui mừng được gặp các anh em ở đây, xin
 Chúa ban phước cho anh em.)
 ...mang trong mọi nơi.

Danh tôn quý (Danh tôn quý!), Ô thật diệu dàng!
 (Ô thật diệu dàng!)
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh tôn quý (Danh tôn quý!), Ô thật diệu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

²⁹⁹ Khi chúng ta cúi đầu bây giờ trong sự cầu nguyện, cho bài hát cuối cùng, hay, câu cuối:

Nhờ Danh Jêsus chúng con đến cúi đầu,
Sấp mình nơi...(Chúa là Đức Chúa Trời ôi, xin
chữa lành những người này, Chúa ôi, khi
chúng con...)...chúng con sẽ tôn cao Ngài,
Khi cuộc hành trình của chúng con được hoàn
tất.

THỜI ĐẠI HỘI THÁNH BỆT-GĂM VIE60-1207

(The Pergamean Church Age)

LOẠT BÀI SỰ KHẢI THỊ CỦA ĐỨC CHÚA JÊSUS CHRIST

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Tư, ngày 7 tháng Mười hai, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org